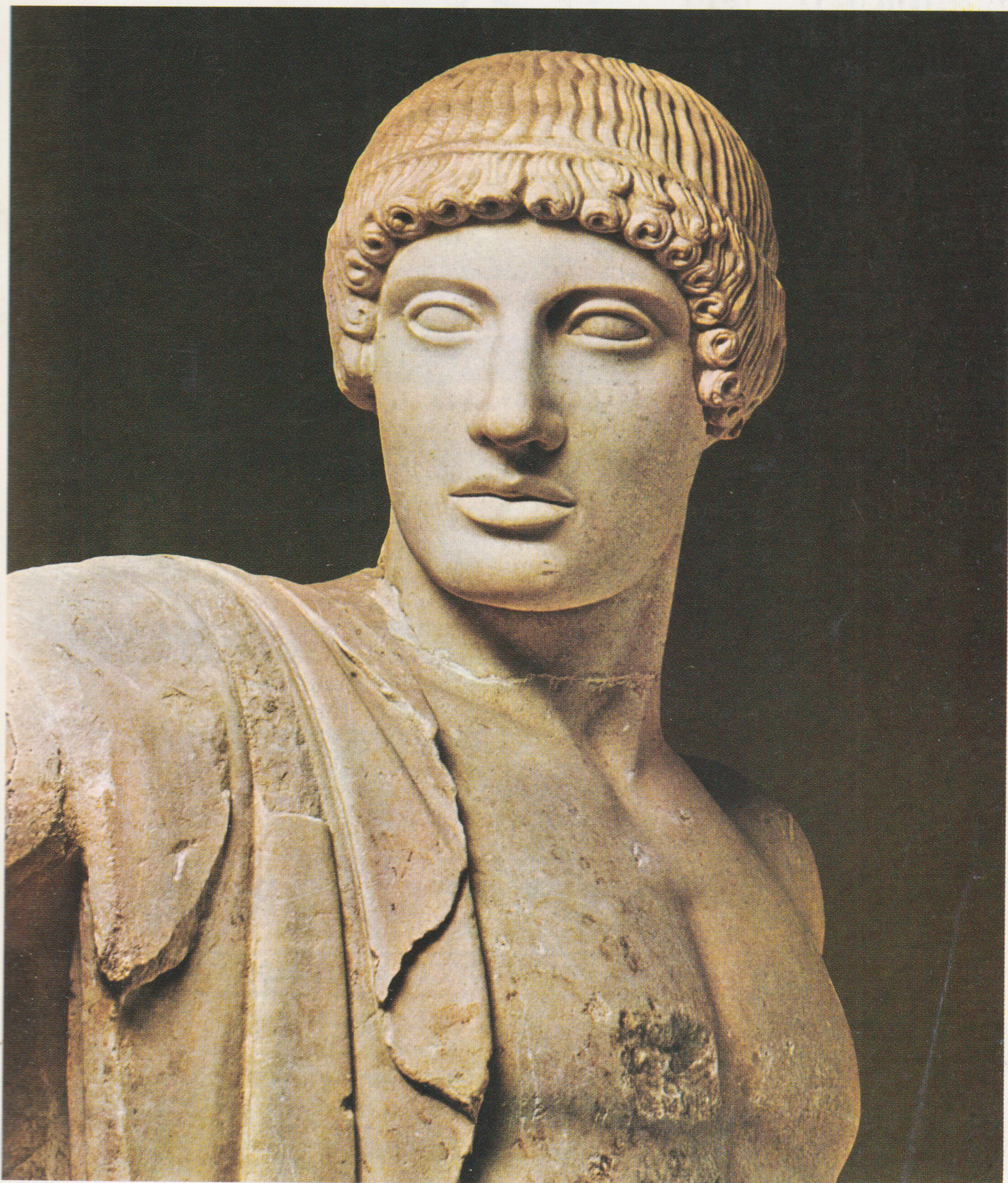
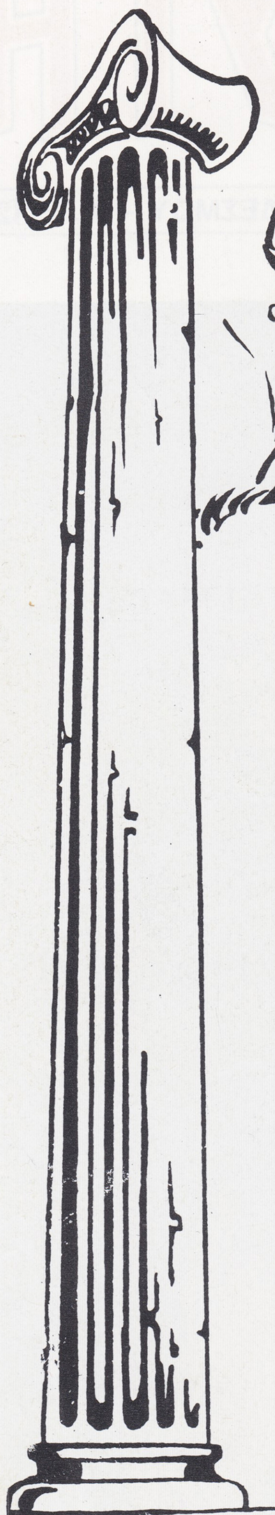
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΛΑ·Ι·ΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ – Α.Τ. 82

ΑΘΗΝΑ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ 52-3ος όροφος - Δευτ-Τετ-Παρ.-Σάββ. 7-10 μμ
Τ.Θ. 8346 - ΟΜΟΝΟΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Δαναΐδων 7-2ος όροφος (πάροδος Δωδεκαννήσου)
Τετάρτη-Σάββατο 7-10 μμ - Τ.Θ. 11207 - ΘΕΣ/ΚΗ - 54410

ΠΑΤΡΑ

Γούναρη και Ιωάννου Βλάχου 1 - 3ος Οροφος
Τετ - Σάββ. 7-10 μμ

ΒΟΛΟΣ

Ιάσωνος και Κουταρέλια - Τετ-Σάββ 7-10 μμ

ΚΑΛΑΜΑΤΑ

Αριστομένους 109 και Πλάτωνος 1 - 1ος Οροφος
Τετ-Σάββ 7-10 μμ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ν.Γ.Μιχαλολιάκος ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Π.Ανδρουτσόπουλος - ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ: Β.Σκαρμαλιωράκης, Χ.Κουσουμβρής.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 82. ΤΙΜΗ: 300 ΔΡΧ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1993

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

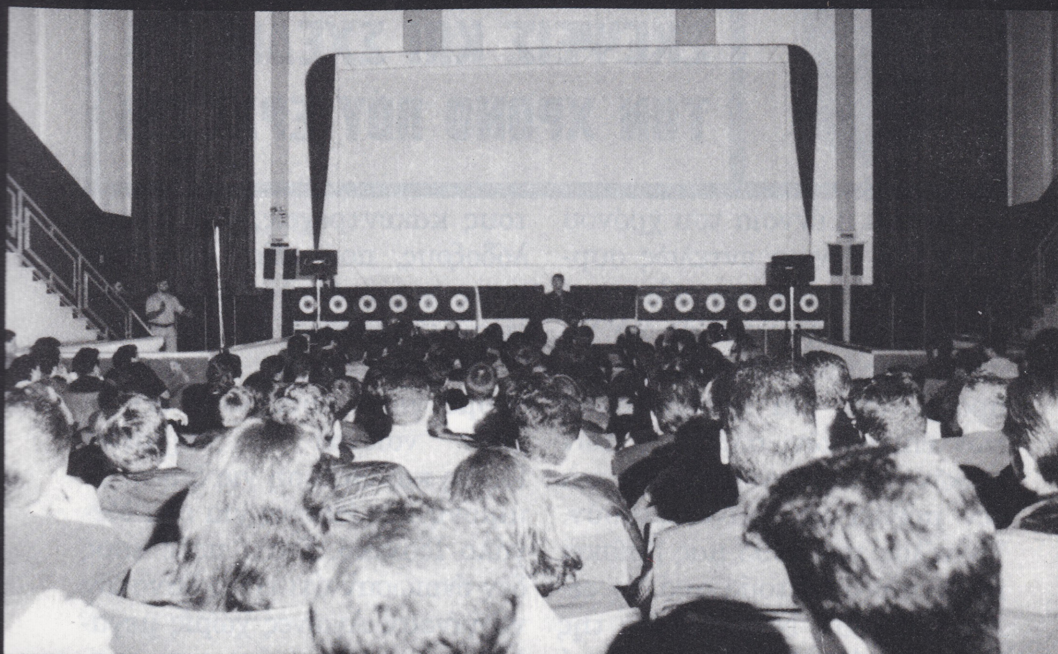

ΚΑΝΕΝΑΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΜΑΣ

19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1993

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Αυτή τη φορά το μήνυμα ήταν σαφέστερο από κάθε άλλη εκδήλωση. Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ είναι πλέον η ξεκάθαρη ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ. Το κλίμα ενθουσιώδες. Οι Εθνικιστές αποφασισμένοι. Κι ο ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ έτοιμος για τη μεγάλη απόφαση. Χωρίς πισωγυρίσματα πια ήρθε η ώρα να διεκδικήσουμε την κατοχύρωση της δύναμής μας. Οι σημαίες είναι ήδη ψηλά!

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ

Αν και η έννοια του χρόνου είναι μία έννοια εντελώς συμβατική, είθισται στο τέλος της ημερολογιακής χρονιάς να γίνεται ένας απολογισμός των πεπραγμένων, μία καταμέτρηση των επιτυχιών, αλλά και των λαθών που πιθανώς έγιναν και δεν πρέπει να επαναληφθούν. Το τέλος του 1993 μας βρίσκει πολύ πιο δυνατούς από το τέλος του 1992. Νέα γραφεία της "Χρυσής Αυγής" άνοιξαν, ενώ είναι σχεδόν έτοιμα να ανοίξουν και άλλα. Την εφημερίδα μας, το παράτολμο εγχείρημα, που επιχειρήσαμε από τις 10 Ιανουαρίου 1993, κατορθώσαμε να την κρατήσουμε παρ' όλο τον αδυσώπητο και αισχρό πόλεμο, που έγινε εναντίον της.

Δεν ήταν λίγοι αυτοί που πίστευαν ότι η εβδομαδιαία εφημερίδα "Χρυσή Αυγή" ήταν μία σπασμωδική και αψυχολόγητη ενέργεια χωρίς μέλλον. Πίστευαν ότι ήταν υπόθεση πέντε - έξι εκδόσεων και ότι στην συνέχεια θα έκλεινε. Ολοι εμείς που μοχθήσαμε και μοχθούμε για την ύπαρξη και την διάδοση της Λαϊκής Εθνικιστικής Φωνής χαιρόμαστε ιδιαίτερα που διαψεύσαμε όλους αυτούς τους κακεντρεχείς, και μισαλλόδοξους, που είδαν και βλέπουν με μεγάλη εμπάθεια τον ωραίο και καθαρό αγώνα μας.

Πίστευαν πως θα αποτύχουμε γιατί ποτέ τους δεν έχουν νοιώσει τι σημαίνει Πίστη και Θέληση για Νίκη. Επιμονή και Θυσίες για ένα Μεγάλο Ιδανικό. Γιατί ποτέ τους δεν ένοιωσαν ότι είναι δυνατόν να γίνουν Αγώνες χωρίς μεγαλόσχημους προστάτες και χρηματοδότες. Εμείς τους αποδείξαμε και σε αυτούς και σε όλους ότι με το οικονομικό υστέρημα κάποιων νέων ανθρώπων και με το περίσσευμα καρδίας και Πίστης τους είναι δυνατόν να φτάσουμε στον τακτικό σκοπό μας.

Η εφημερίδα μας ήταν και είναι το μεγάλο μας όπλο για το πέρασμα της "Χρυσής Αυγής" από τον Ιδεολογικό στον Πολιτικό Αγώνα. Κατορθώσαμε μέσω της εφημερίδος να απευθυνθούμε σε απλούς ανθρώπους του λαού σε κάθε γωνιά της Ελλάδος.

Από την Θράκη μέχρι την Κρήτη και την Κύπρο, από τα Ιόνια μέχρι την Κω και την Ρόδο, η φωνή μας είναι πλέον

παρούσα, εκατοντάδες επιστολές έρχονται στα γραφεία μας και δεκάδες οργανωτικοί πυρήνες κτίζονται σε ολόκληρη την Ελλάδα και όλα αυτά παρ' όλη την λυσσαλέα αντίδραση που συναντάμε. Αντίδραση που στο κάτω - κάτω της γραφής ήταν αναμενόμενη, και που εάν δεν υπήρχε θα έπρεπε να ανησυχούμε.

Μια αντίδραση που εκδηλώνεται με χίλιους τρόπους. Με τρομοκρατικές ενέργειες κατά των γραφείων μας στην Αθήνα και αλλού. Με εκστρατείες λάσπης και παραπληροφόρησης από τα ελεγχόμενα από το από το κατεστημένο μέσα μαζικής "ενημερώσεως". Με επίσημες δηλώσεις "προδευτικών" φορέων να κλείσουν τα γραφεία μας και να τεθεί εκτός νόμου το Κίνημά μας. Σε όλα αυτά θα μπορούσαμε ίσως να αντιδράσουμε δυναμικά. Δεν το κάνουμε γιατί αυτό ακριβώς θέλουν και γιατί αυτό που σήμερα προέχει είναι να κατοχυρώσουμε με κάθε με κάθε τρόπο την νομιμότητά μας.

Με δύο λόγια μπορούμε να πούμε ότι το 1993 ήταν η καλύτερη χρονιά μας, με εξαίρεση το 1994 που θα είναι ακόμη καλύτερη! Η "Χρυσή Αυγή" είναι πλέον είτε το θέλουν, είτε όχι μια δεδομένη δύναμη, που κανείς δεν μπορεί να αγνοήσει και η κλιμακούμενη δράση μας μέσα στο χρόνο που έρχεται αυτό ακριβώς θα δείξει. Νέα γραφεία, νέες δραστηριότητες, μεγαλύτερη μαζικότητα είναι αυτά που με μεγάλη χαρά θα δουν να συμβαίνουν στο 1994 οι φίλοι μας και με μεγάλη θλίψη οι εχθροί μας.

Ομως η ανοδική πορεία του Κινήματός μας δεν είναι αρκετή για να μας εφησυχάσει και αυτό γιατί η κατάσταση της Πατρίδας μας κάθε μέρα κατρακυλά όλο και πιο πολύ στο

Από την Θράκη μέχρι την Κρήτη και την Κύπρο, από τα Ιόνια μέχρι την Κω και την Ρόδο, η φωνή μας είναι πλέον παρούσα, εκατοντάδες επιστολές έρχονται στα γραφεία μας και δεκάδες οργανωτικοί πυρήνες κτίζονται σε ολόκληρη την Ελλάδα και όλα αυτά παρ' όλη την λυσσαλέα αντίδραση που συναντάμε. Αντίδραση που στο κάτω - κάτω της γραφής ήταν αναμενόμενη, και που εάν δεν υπήρχε θα έπρεπε να ανησυχούμε.

τέλμα, κάθε μέρα γίνεται όλο και χειρότερη. Τα Εθνικά Θέματα βρίσκονται σε σημείο εγκατάλειψης από αυτούς, που κρατούν στα χέρια τους τις τύχες του λαού μας.

Το Κυπριακό, παρ' όλη την προεκλογική δημοκοπία των σημερινών κυβερνώντων, βρίσκεται στο ίδιο τέλμα που ήταν από το 1974 μέχρι σήμερα και όσο για την περίφημη ιστορία περί αποστολής Ελληνικής Μεραρχίας στην Κύπρο, απεδείχθη κακόγουστη φιλολογία.

Στην Βόρειο Ηπειρο οι Ελληνες συνεχίζουν να βασανίζονται και η όλη υπόθεση έχει αναδειχθεί σε μία επίδειξη "παχυδερμισμού" και αδιαφορίας εκ μέρους του Ελλαδικού κράτους.

Στην τέως Σοβιετική Ενωση ένα εκατομμύριο Ελληνες έχουν αφεθεί στην τύχη τους και το περίφημο σχέδιο για εγκατάστασή τους στην Θράκη έχει εγκαταλειφθεί.

Στα Σκόπια και στη Βουλγαρία με την πτώση των κομμουνιστικών καθεστώτων κάποιες εκατοντάδες χιλιάδες Ελλήνων ετόλμησαν να δηλώσουν την Εθνική τους παρουσία, όμως και πάλι το Ελλαδικό κράτος αδιαφόρησε.

Το Μακεδονικό έχει πάρει μία άσχημη τροπή και ο Γκλιγκόρωφ βρίσκεται μία ανάσα από την διεθνή αναγνώριση, ενώ η σημερινή κυβέρνηση, όπως και η προηγούμενη, δεν τολμά επιτέλους να αναλάβει μία πρωτοβουλία αποφασιστική προς την λύση του μεγάλου αυτού Εθνικού Θέματος. Ολα αυτά σε πλήρη αντίθεση προς το πατριωτικό αίσθημα του Ελληνικού λαού που ανησυχεί βαθύτατα για τις διαγραφόμενες εξελίξεις.

Εκτός όμως από τα Εθνικά Θέματα και τα άλλα μεγάλα ζητήματα της Πολιτείας μας πηγαίνουν προς το χειρότερο χωρίς να φαίνεται κάποια λύση μέσα από τις δεδομένες δυνάμεις του κατεστημένου. Οικονομία μη παραγωγική, μία κοινωνία που βυθίζεται όλο και πιο πολύ στην ανηθικότητα, μια Υγεία, που έχει καταντήσει θέμα χρημάτων, μια Παιδεία που βγάζει στην κοινωνία κακομαθημένους, απείθαρχους και αμόρφωτους νέους. Ναρκωτικά, εγκληματικότητα στα ύψη, διαφθορά και ληστείες και ακόμη αρκετές εκατοντάδες χιλιάδες λαθρομεταναστών που ευθύνονται άμεσα για την ανεργία, την εγκληματικότητα και την κυριολεκτική διάλυση της παραδοσιακής Ελληνικής κοινωνίας. Και ενώ υπάρχουν όλα αυτά τα προβλήματα οι άνθρωποι της εξουσίας με χιλιάδες τρόπους προσπαθούν να αποπροσανατολίσουν τον λαό από τα

προβλήματά του.

Απέναντι σε όλη αυτή την κατάσταση πιστέψαμε και πιστεύουμε ότι ο μόνος τρόπος για να αντιδράσει κανείς είναι να προσπαθήσει για την δημιουργία ενός Λαϊκού Εθνικιστικού Κινήματος που δυναμικά θα παρέμβει στην πολιτική της χώρας. Γι' αυτόν τον λόγο και μέσα από τις σελίδες της εφημερίδος μας κάναμε μία έκκληση για ενότητα όλων των Εθνικών αντικομφορμιστικών δυνάμεων που υπάρχουν στην Ελλάδα. Στην έκκλησή μας αυτή δεν υπήρξε απάντησις και κατά την άποψή μας οι λόγοι ήταν κατ' αρχάς δύο. Πρώτος λόγος ήταν ότι όλοι αυτοί οι άνθρωποι νοιώθουν ο καθένας στο χώρο του πολύ "σπουδαίοι" ώστε να συζητήσουν για κάτι ευρύτερο. Δεύτερος λόγος γιατί φαίνεται ότι πιστεύουν, (άλλωστε αυτό μας έχει συγκεκριμένα προκύψει), ότι μία συμπόρευση με την "Χρυσή Αυγή" θα τους στιγματίσει πολιτικά δηλαδή ότι θα τους πουν "φασίστες". Ομως μία μελέτη της σύγχρονης πολιτικής πρακτικής και μάλιστα στις χώρες που τα εθνικιστικά κινήματα έχουν επιτυχίες θα τους έπειθε το αντίθετο. Στη Γαλλία η παρουσία του Τιξιέ Βινιανκούρ (πρώην λοχαγού των Γαλλικών Βάφεν Ες - Ες) στο Εθνικό Μέτωπο σε τίποτε δεν εμπόδισε τον Ζαν Μαρί Λεπέν να φθάσει στο 16%. Στην Γερμανία το κόμμα των Ρεπουμπλικάνων έφθασε στο 9% έχοντας σαν αρχηγό του έναν πρώην Ες - Ες. Και στην Ιταλία το MSI έφθασε στην Νάπολη το 45% έχοντας σαν υποψήφιο την εγγονή του Μπενίτο Μουσολίνι. Τι μας λένε λοιπόν ότι θα στιγματισθούν πολιτικά; Ομως στο βάθος των αντιρρήσεών τους υπάρχει κάτι άλλο πολύ σημαντικότερο από ζητήματα πολιτικής τακτικής. Δεν είναι δυνατόν άνθρωποι που δηλώνουν Εθνικιστές, να είναι συγχρόνως φιλοσιωνιστές, αμερικανόφιλοι, υπέρ της "ελεύθερης (ασύδωτης) οικονομίας" κλπ. Πρόκειται για Εθνικιστικές - μαϊμούδες, που συντηρούσε και συντηρεί το σύστημα για προφανείς λόγους.

Ομως τα προβλήματα παραμένουν, η Πατρίδα μας βρίσκεται σε άσκημη κατάσταση, το Εθνος κινδυνεύει και πρέπει να υπάρξει αντίδραση. Αντίδραση Εθνικιστική εναντίον αυτών που επιβουλεύονται το μέλλον της Φυλής μας και κρατούν δέσμιο τον Λαό. Προς αυτήν την κατεύθυνση πορεύεται η "Χρυσή Αυγή" και καλεί κάθε Ελληνα Εθνικιστή να πυκνώσει τις τάξεις της και να δώσει μαζί μας τη μάχη για ένα Ελληνικό Αύριο.

Μιχαλ

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗ "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ"

Με αφορμή τον θόρυβο που έγινε τον τελευταίο καιρό για την "Χρυσή Αυγή", σχετικά με το περίφημο κατά φαντασίαν "χαράκωμα" της μαθήτριας, το επίσημο όργανο των Ισραηλιτών της Ελλάδος εξέδωσε ανακοίνωση στην οποία καλούσε την πολιτεία να απαγορεύσει την λειτουργία των Εθνικιστικών οργανώσεων (που αυτοί αποκαλούσαν "ρατσιστικά", "νεοναζιστικά" κ.λ.π.). Πιστεύουμε ότι αδίκως ανησυχούν οι εβραίοι της Ελλάδος με την άνοδο του Εθνικιστικού Κινήματος στην Πατρίδα μας, αφού σε τίποτε δεν τους ενοχλεί. Ακόμη δεν είναι κόμμα πολιτικό οι εβραίοι για να κάνουν πολιτικές παρεμβάσεις. Εάν τους ενοχλεί η πολεμική του Εθνικισμού κατά του παγκόσμιου σιωνισμού, δεν είναι νομίζουμε σωστό να παίρνουν θέση εναντίον μας γι' αυτόν τον λόγο, αφού όπως ισχυρίζονται είναι καθ' όλα Ελληνες πολίτες.

Οσο για τον ρατσισμό ας τον αφήσουν κατά μέρος γιατί μέσα σε αυτά τα ιδία τα ιερά τους βιβλία υπάρχει άφθονος ρατσισμός, αρχής γενομένης από την πίστη τους, ότι είναι ο εκλεκτός λαός του Θεού.

Ομως ας έλθουμε στο ζητούμενον. Εμείς οι Ελληνες Εθνικιστές ερχόμαστε μέσα από την Ιστορία. Είμαστε απόγονοι αυτών που πολέμησαν το 1821 για την ελευθερία, όταν μάλιστα οι εβραίοι της Ελλάδος ήταν φοροεισπράκτορες των Τούρκων. Οταν ο Ελληνισμός σφαγιάζετο στην επανάσταση της 25ης Μαρτίου, κάποιοι εβραίοι ήσαν αυτοί, που σκύλευσαν το νεκρό σώμα του Πατριάρχη Γρηγορίου του Ε'. Στον Μακεδονικό Αγώνα οι εβραίοι της Βορείου Ελλάδος είδαν εχθρικά την Ελληνική υπόθεση και βοήθησαν τους Τούρκους στην πολιορκία της Θεσσαλονίκης. Μάλιστα μετά το 1912 που απελευθερώθηκε η Μακεδονία περίπου 23.000 εβραίοι εγκατέλειψαν την Ελλάδα. Ομως όλα αυτά είναι πράγματι παρελθόν. Γιατί όμως να δεχόμαστε αυτήν την πρόκληση; Πρέπει δηλαδή να τεθούν εκτός νόμου οι Ελληνες Εθνικιστές σε ένα κράτος που για να γίνει χάθηκαν χιλιάδες Ελληνες και για το οποίο κράτος μέχρι τουλάχιστον το 1912 οι εβραίοι δεν προσέφεραν τίποτε;

Ομως επειδή ορισμένα πράγματα ίσως φαντάζουν υπερβολικά ας αφήσουμε να μιλήσουν οι ίδιοι οι εβραίοι μέσα από την εγκυκλοπαίδεια JUDAICA, έκδοση

Ιερουσαλήμ 1972, Τόμος 7, σελίδα 876:

"... το νησί (η Κρήτη) ήταν γνωστό για τους ραββίνους του και τους μαθητευόμενους,

"Οικονομική κατάσταση των εβραίων: Κατά την διάρκεια της Τουρκικής περιόδου (1454 - 1821) οι εβραίοι της Ελλάδος αρχικά είχαν ασχοληθεί με το γνέσιμο του μεταξιού, και την κλωστοϋφαντουργία. Επίσης ήλεγχαν ένα σημαντικό μέρος του εμπορίου, της τοκογλυφίας και της συλλογής των φόρων. Στα Ελληνικά νησιά που βρίσκονταν κάτω από την Βενετική κυριαρχία, ο ρόλος των εβραίων περιοριζόταν στο λιανικό εμπόριο, καθώς το μεγαλύτερο είδος εμπορίου ήταν μονοπώλιο της Βενετικής αριστοκρατίας. Υπό την Τουρκική κυριαρχία όμως όλες αυτές οι δραστηριότητες συγκεντρώθηκαν σε εβραϊκά χέρια. Οι εβραίοι επέτυχαν να δημιουργήσουν επαφές με την Ιταλία, Γαλλία, Αμστερνταμ, Αμβούργο, Λονδίνο και στην Ανατολή με την Κωνσταντινούπολη, Ισμίρ (Σμύρνη), και Αλεξάνδρια. Οι έμποροι της Καστοριάς ήταν ειδικευμένοι στα δέρματα, γούνες, ζώα, μέταλλα και ασήμι. Στην Θεσσαλία, την Πελοπόννησο και τα Βαλκάνια οι εβραίοι ασχολούντο ως γυρολόγοι και τενεκετζήδες, ζώντας σε μεγάλη φτώχεια. Στην Θεσσαλονίκη έλεγχαν πλήρως όλες τις δραστηριότητες του λιμανιού και το λιμάνι έκλεινε τα Σάββατα και στις εβραϊκές γιορτές.

Ο Ελλην Αντίοχος πέφτει νεκρός στη μάχη εναντίον των Εβραίων Μακαβαίων.

Ελληνική ανεξαρτησία (1821) - Δεύτερος Παγκόσμιος πόλεμος (1940): Με το ξέσπασμα της Ελληνικής επανάστασης το 1821, οι έλληνες εβραίοι υπέφεραν πολύ λόγω της υποστήριξης και αφοσίωσης στον Οθωμανικό παράγοντα. Στις πόλεις που οι επαναστάτες πήραν

το πάνω χέρι οι εβραίοι δολοφονήθηκαν μετά από διάφορες κατηγορίες που εκτοξεύθηκαν εναντίον τους. Στην Πελοπόννησο 5.000 εβραίοι έχασαν την ζωή τους, οι εναπομείναντες έφυγαν και πήγαν στην Κέρκυρα.

Από τότε η κατάσταση των εβραίων που ζούσαν μεταξύ Ελλήνων, ακόμη και μεταξύ των ορίων των Τούρκων, άρχισαν να δυσχεραίνεται.

Πότε - πότε συνέβαιναν αιματηρά επεισόδια, όπως στην Ρόδο (Τουρκική μέχρι το 1912, Ιταλική μέχρι το 1947) το 1840. Το 1891 ταραχές ξέσπασαν στα Ελληνικά νησιά, η εβραίοι έφυγαν πανικόβλητοι. Την ίδια εποχή, άλλο αιματηρό επεισόδιο στην Κέρκυρα (Ελληνική από το 1864).

Οι εβραίοι του νησιού, όπως και της γειτονικής Ζακύνθου, δέχθηκαν επίθεση. Περίπου 1500 εβραίοι των Ελληνικών νησιών έφυγαν και εγκαταστάθηκαν στην Ιταλία, Τουρκία και Αίγυπτο.

Παρ' όλο που η ενεργή συμμετοχή των εβραίων πολιτών της Ελλάδος στον πόλεμο εναντίον της Τουρκίας το 1897, δεν αναφέρεται, με το τέλος των εχθροπραξιών στην Θεσσαλία, αντι-εβραίοι επαναστάτησαν και ένα σημαντικό μέρος του εβραϊκού πληθυσμού βρήκε καταφύγιο στην Θεσσαλονίκη.

Κατά την αρχή του 20ου αιώνα υπήρχαν περίπου 10.000 εβραίοι στην Ελλάδα.

Μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους (1912-13), με την ενσωμάτωση κι άλλων περιοχών, συμπεριλαμβανομένης της Θεσσαλονίκης, Χίου, Κρήτης (1908), Ηπείρου, Καβάλας και Φλώρινας (1908) ο αριθμός τους αυξήθηκε σε 100.000.

Μετά την ανταλλαγή των πληθυσμών μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδος, σαν αποτέλεσμα της Συνθήκης της Λωζάνης (1923) και την άφιξη στην Θεσσαλονίκη 100.000 Ελλήνων από την Ανατολία, το επίπεδο των εβραίων χειροτέρευσε εξ' αιτίας του αυξανόμενου ανταγωνισμού στο εμπόριο και στο γνέσιμο. Πολλοί εβραίοι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την πόλη.

Από την άλλη μεριά, η οικονομική κατάσταση των εβραίων της Ηπείρου, της Θεσσαλίας, της Μακεδονίας και των νησιών δεν προκάλεσε την ζήλεια των γειτόνων τους.

Μέχρι τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο η κατάσταση των εβραίων της Ελλάδος ήταν ικανοποιητική. Ελεγχαν την αγορά χαρτιού, ρούχων, φαρμάκων, γυαλιού, σιδήρου, ξυλείας και αντιπροσωπεύονταν στην βαρειά βιομηχανία, διεθνές εμπόριο, και στις τράπεζες.

Πολλοί εβραίοι εργάζονταν ως υπάλληλοι σε διάφορες δουλειες, όπως ψαράδες, και σε άλλα χειρωνακτικά επαγγέλματα.

Ο αριθμός των εβραίων στην Ελλάδα την αυγή του Β' Π.Π. ήταν 77.000."

...Στην Θεσσαλονίκη έλεγχαν πλήρως όλες τις δραστηριότητες του λιμανιού και το λιμάνι έκλεινε τα Σάββατα και στις εβραϊκές γιορτές...

ΓΝΩΡΙΣΤΕ ΤΟΝ ΕΧΘΡΟ
ΓΝΩΡΙΣΤΕ ΤΟΝ ΣΙΩΝΙΣΜΟ

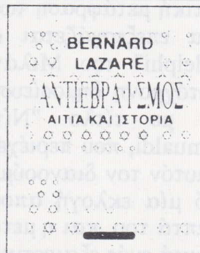
Ανδρέας Δενδρινός

ΠΡΟΒΛΗΜΑ «ΙΣΡΑΗΛ»

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΣΡΑΗΛ (Ἀνδρέα Δενδρινοῦ) - Δ΄ Ἔκδοσις 1990: Ἡ ἱστορία τῆς γεννήσεως τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῶν κατοπινῶν χρόνων. Τὸ ὄνειρο παλινορθώσεως μετὰ 19 αἰῶνες. Ἐμφάνισις τῶν Ρότσιλντ τὸν 17ο αἰῶνα. «Οἰκονομικὴ αὐτοκρατορία τῶν πέντε ἀδελφῶν». Ρόλος τῶν Ἑβραίων στὴν Γαλλικὴ Ἐπανάστασι. Προετοιμασία Α΄ Π.Π. Πρῶτο Σιωνιστικὸ Συνέδριο. Σιωνισμὸς καὶ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία. Μπάλφουρ. Σιωνισμὸς καὶ μπολσεβικικὴ ἐπανάστασις. Ἐπαλήθευσις ὀνείρου. Ἡ ΕΣΣΔ ἀναγνωρίζει τὸ Ἰσραήλ. Πόλεμοι 49 - 56 - 67 73. Μεσσιανικὸς σκοπὸς Ἰσραήλ.

ΑΝΤΙΕΒΡΑΪΣΜΟΣ - ΑΙΤΙΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ (Μπερνάρ Λαζάρ). Ὁ συγγραφέας — Ἑβραῖος ὁ ἴδιος — πραγματικὸς ἐμπνευστὴς τῆς ὑποθέσεως Ντρέυφους, σιωνιστής, προσπαθῶντας νὰ ἀναλύσῃ τὸ φαινόμενο τοῦ ἀντιεβραϊσμοῦ κατὰ τὴν διάρκεια τῶν αἰώνων, ἀποκαλύπτει τὸ πῶς φέρθηκαν οἱ Ἑβραῖοι στοὺς λαοὺς ὅλους αὐτοὺς τοὺς αἰῶνες. Ἀποκαλυπτικότατο. Τὸ Ἑβραϊκὸ πνεῦμα σὲ ὅλο του τὸ μεγαλεῖο.

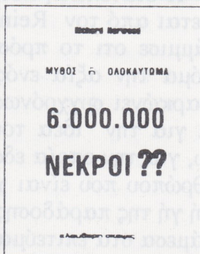
ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ - ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ (Ἀνδρέα Δενδρινοῦ). Ἡ αἰώνια ἀντιπαράθεσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ μὲ τὸν Σιωνισμό, ἕνα πλῆρες φάσμα τῶν ἱστορικῶν γεγονότων ἀπὸ τὴν ἀρχαιοτάτη ἐποχὴ μέχρι τῶν ἡμερῶν μας. Ἡ ἐκστρατεία τοῦ Ξέρξη - Μεγ. Ἀλέξανδρος - Βυζάντιο - 1821 - Ὑπόθεσις Πατσίφικο - Τὸ Κυπριακὸ κ.ἄ.

ΜΥΘΟΣ ἢ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ; (6.000.000 ΝΕΚΡΟΙ;) (Ρίτσαρντ Χάργουντ). Ὁ συγγραφέας (καθηγητὴς τῆς ἕδρας τῆς Συγχρόνου Ἱστορίας στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Λονδίνου) ἀπαντᾶ στὰ ἐρωτήματα: Ποιὰ συμφέροντα κρύβονται πίσω ἀπὸ τὴν προπαγάνδα τοῦ ὁλοκαυτώματος; Τί σκοποὺς ἐξυπηρετοῦν; Ποιοὶ εἶναι τὰ θύματα καὶ ποιοὶ οἱ θύτες; Ποιὰ εἶναι τὰ ἀδιάσειστα διαθέσιμα ἱστορικὰ στοιχεῖα; Μιὰ ἐργασία ποὺ ἀναστάτωσε ὅλη τὴν ὑφήλιο. Ἀναγκαῖο γιὰ ὅλους αὐτοὺς ποὺ ὑποφέρουν ἀπὸ τὴν πλύσι ἐγκεφάλου τῶν μέσων μαζικῆς ἐνημερώσεως.

Robert Faurisson

ΕΙΝΑΙ ΓΝΗΣΙΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΦΡΑΝΚ;

ΕΙΝΑΙ ΓΝΗΣΙΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΦΡΑΝΚ; (Ρομπὲρ Φωρισσόν). Ἡ μελέτη τοῦ καθηγητοῦ Φωρισσὸν ποὺ τοῦ στοίχισε μία δολοφονικὴ ἀπόπειρα. Κριτικὴ ἀνάλυσις τοῦ κειμένου τοῦ Ἡμερολογίου μὲ ἐπιτόπια ἐπιστημονικὴ ἐξέταση τῶν οἰκημάτων ὅπου ὑποτίθεται ὅτι ἔμενε ἡ Ἄννα Φράνκ. Ἀντιφάσεις σὲ συνεντεύξεις ποὺ πῆρε ὁ συγγραφέας. Οἱ διαφορὲς στὶς Ἑλληνικὲς ἐκδόσεις τοῦ ἡμερολογίου.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 112 - ΑΘΗΝΑ 114 72 • Τηλ. 3614.736

JULIUS EVOLA

Ο Νίτσε σήμερα.

"Roma", 28-7-1971

Τον τελευταίο καιρό στην Ιταλία αναζωογονείται ένα ενδιαφέρον για τον Φρειδερίκο Νίτσε. Εμφανίσθηκαν μία κριτική μετάφραση των έργων του, την οποία επεξεργάζεται ο εκδοτικός οίκος "Adelphi" του Μιλάνου, και η σχεδόν ταυτόχρονη δημοσίευσις, δύο βιβλίων, το ένα με τίτλο "Νίτσε" του Adriano Romualdi, που περιέχει μιά εκτενή μελέτη γι'αυτόν τον διανοούμενο, ακολουθούμενο από μία εκλογή αποσπασμάτων από τα γραπτά του, και η μετάφραση από τα γερμανικά ενός εξαιρετικού συστηματικού έργου, "Ο Νίτσε και η έννοια της ζωής" (εκδόσεις Volpe) του Robert Reininger. Η εξειδικευμένη τοποθέτησις του δεύτερου από αυτά τα βιβλία μας οδηγεί να θέσουμε αυτό το πράβλημα: ξεχωριστά από την σημασία που έχει ο Νίτσε σαν φιλόσοφος γενικά, τι μπορούν να σημαίνουν σήμερα, οι ιδέες του και ειδικώτερα ποιές από τις ιδέες του διατηρούν κάποια αξία;

Η διατύπωση αυτού του προβλήματος γίνεται από τον Reininger, ο οποίος υπογράμμισε οτι το πρόσωπο του Νίτσε έχει ακόμα την αξία ενός συμβόλου, και ότι ενσαρκώνει συγχρόνως μία ιδέα: "πρόκειται για την ιδέα του σύγχρονου ανθρώπου, για την οποία εδώ μάχεται,αυτού του ανθρώπου που είναι χωρίς ρίζες πιά στην ιερή γή της παράδοσης, που παραπαίοντας ανάμεσα στα επιτεύματα του "πολιτισμού" και στις αβύσσους του βαρβαρισμού ψάχνει γιά τον εαυτό του, που θέλει δηλαδή να δημιουργήσει μιά ικανοποιητική έννοια για μιά ύπαρξη αφοσιωμένη εξ'ολοκλήρου στον εαυτό της".

Μπορούμε να αναλύσουμε περισσότερο αυτή την αντίληψη αναφερόμενοι στο πρόβλημα εκμηδένισης του ανθρώπου μέσα στην εποχή του μηδενισμού, στο "σημείο μηδέν όλων των αξιών", την εποχή στην οποία "ο Θεός πέθανε" σύμφωνα μ'αυτό που ο Νίτσε δήλωσε στο Ζαρατούστρα και που σήμερα μεταφράστηκε όπως είναι γνωστό κατά ένα τρόπο καθημερινό και σχεδόν χυδαίο του ανθρώπου της εποχής στην οποία -όπως έλεγε ο φιλόσοφός μας - "η ερήμωση απλώνεται".

Σύμφωνα μ'αυτό το κριτήριο μπορούμε να πούμε ότι όταν μιλά ο Νίτσε αναφέρεται αποκλειστικά στο πρόβλημα του ατόμου. Πρέπει να αποκλεισθούν όλες οι θεωρίες που έχουν μία πιθανή σχέση με συλλογικά και πολιτικά προβλήματα, όλες εκείνες οι θεωρίες που θελήσανε να δούνε σχέσεις μεταξύ των νετσεϊκών δογμάτων και της πολιτικής.

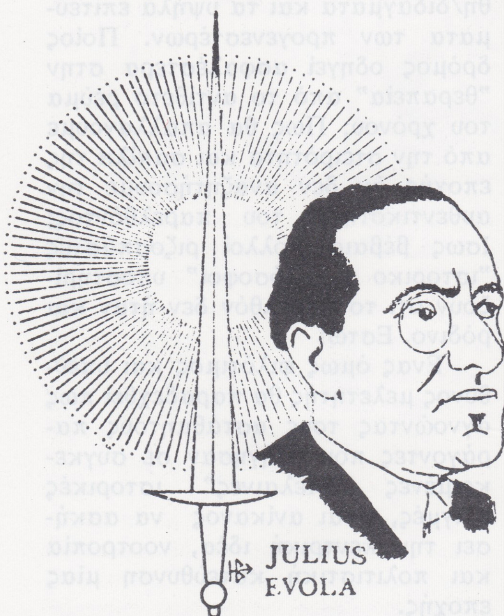
Αν η ιδέα του "υπερανθρώπου" αποτελεί, αναμφίβολα, την κεντρική ιδέα όλης της νιτσεϊκής σκέψης, αυτό γίνεται στά πλαίσια ενός "θετικού υπερανθρώπου", και όχι ενός εμφατικού υπερανθρώπου όπως τον φαντάστηκε ο D'Annuzio, ούτε ενός "ξανθού κτήνους χωρίς έλεος" (αυτή είναι μία από τις πιό αποτυχημένες εκφράσεις του Νίτσε) και ούτε όταν ένα σπάνιο άτομο ενσαρκώνει ένα μέγιστο βαθμό "βουλήσεως δυνάμεως", "πέραν του καλού και του κακού", χωρίς όμως κανένα φως και κανένα ανώτερο χρίσμα.

Ο θετικός υπεράνθρωπος, εκείνος που αντιπροσωπεύει το "καλύτερο εαυτό του Νίτσε", είναι αντιθέτως εκείνος που ταυτίζεται με τον ανθρώπινο τύπο, που ακόμη και σ'ένα μηδενιστικό κόσμο, ερημωμένο, παράλογο και χωρίς θεούς ξέρει να κρατιέται στα πόδια του, διότι είναι ικανός να πειθαρχήσει τον εαυτό του, σύμφωνα με μία νέα ανώτερη ελευθερία.

Εδώ αποκαλύπτεται η γραμμή οριοθέτησης στον Νίτσε σαν "καταστροφέα" γκρεμιστή ειδώλων και "αμοραλιστή" (χαρακτηρισμό που χρησιμοποιούσε πολύ, αλλά μόνον για να μάχεται: γιατί η περιφρόνησή του αφορούσε μόνον την "μικρή ηθική"'ή "ψευτοηθική"και την "ηθική της αγέλης") και σαν "επαναστάτη του

τίποτα", σαν έναν δηλαδή κήρυκα ενός κατώτερου αναρχισμού.

Είναι αξιοσημείωτο και φυσιολογικό εξ'άλλου, ότι ο Νίτσε αγνοείται ολοκληρωτικά από τα επονομαζόμενα σημερινά κινήματα "αντίδρασης" ενώ υπήρξε και μεγαλύτερος επαναστάτης. Και αυτό επειδή συμβαίνει να μην υπάρχει αυθεντικότητα πλέον στην ανθρώπινη προσωπικότητα, επειδή η αληθινή εκλεκτική συγγένεια -χυδαία- τέτοιων σύγχρονων κινημάτων αποκαλύπτεται στην συχνή σχέση με τον

μαρξισμό και τα παρακλάδια του, με κάθε κοινωνικό και φυλετικό υπόκοσμο με συχνές εκφράσεις βίας και καταστροφής των υποπροσωπικών και κατωτέρων επιπέδου του Είναι.

Ετσι γίνονται επίκαιρα και αρμόζοντα τα λόγια του Νιτσεϊκού Ζαρατούστρα όταν αυτός ρωτά σε οποιον θέλει να απελευθερωθεί από κάθε εμπόδιο: "Αυτοαποκαλείσαι ελεύθερος, αλλά αυτό για μένα δεν έχει σημασία -εγώ σε ρωτώ:ελεύθερος από τι;" υπενθυμίζοντας ότι υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες μαζί με το εμπόδιο πετάχθηκε και η τελευταία προειδοποίηση για εκείνους που σήμερα ξέρουν να μιλάνε μόνο για "καταπίεση" και συντηρούν μια ανυπόφορη υστερία για κάθε είδος εξουσίας -και οι ίδιοι που την συντηρούν αυτήν την μη ανεκτικότητα- μόνον γι'αυτόν τον λόγο: διότι δεν έχουν μέσα τους μια ανώτερη αρχή που να κατευθύνει.

Οσον αφορά τον νιτσεϊκό τύπο που "έχει πίσω του τον μηδενισμό" που αντί για "ένα τέτοιο δηλητήριο μπόρεσε να πάρει ένα ισχυρό αντίδοτο",είναι εκείνος που αντιθέτως κατέχει αυτή την αρχή,που ξέρει δηλαδή να πειθαρχεί τον εαυτό του. Ο Reininger, από αυτή την άποψη, έχει δίκιο να βλέπει στο πρόσωπο του Νίτσε τον φορέα μιάς απόλυτης "ηθικής" όπως εκείνη του Κάντ, και θα μπορούσαμε να βρούμε μερικές σχέσεις ακόμη με την αρχαία στωική ηθική, που απεικόνιζε κατά τον ίδιο τρόπο μια εσωτερική ανωτερότητα.

Ισως, η ποικιλομορφία και μερικές φορές αντιφάσκουσα, των θέσεων μεταξύ των οποίων εκινείτο ο Νίτσε ψάχνοντας δραματικά να βρεί το δρόμο του, ωθεί σε μία κατεύθυνση πολύ διαφορετική: όπως όταν, όταν ο Νίτσε εξυμνεί την "Ζωή", όταν επικαλείται "την πίστη στην Γη". Πίστη ακόμη και στους εαυτούς μας: να είμαστε και να θέλουμε να είμαστε αυτό που είμαστε, αυτός είναι μερικές φορές ο προτεινόμενος κανόνας σαν ο μόνος δυνατός και ικανός στην "ερήμωση που απλώνεται". Κανόνας αποδεκτός, γνωστός ακόμη και στην κλασσική αρχαιότητα πριν από καθε "υπαρξισμό", αλλά ριψοκίνδυνος.

Το θεμελιώδες πρόβλημα, μεγίστης σημασίας για το οποίο σήμερα, ο καλύτερος Νίτσε μπορεί να συμβάλει, απαιτεί αυτό το ρίσκο. Αφού έγινε κατανοητό ότι, ήδη, ο εσωτερικός νόμος βρίσκεται μέσα μας, έγκειται να δούμε τι μπορεί να βρεί το άτομο μέσα του και να διαπιστώσουμε το προσεγγιζόμενο όριο των πολυάριθμων μορφών της πνευματικής αποσύνθεσης που δράσανε τους τελευταίους καιρούς:να δούμε άν μέσα μας βρίσκεται αυτή η φυσική περιφρόνηση για την καθημερινότητα και για κάθε κατώτερο ενδιαφέρον, αυτή η θέληση για μία εθελοντική, ειλικρινή αφοσίωση, εκείνη η ικανότητα να βάζουμε ελεύθερα "σκοπούς" και να τους πραγματοποιούμε χωρίς αναβολές, ότι και να στοιχίζει. Ολα αυτά που στον Νίτσε καθορίζουν τον "αγωνιστή υπεράνθρωπο" (der Uberwinder), τον ολοκληρωμένο άνθρωπο μεταξύ των τόσων πραγμάτων που σήμερα είναι στην κυριολεξία διαλυμένα.

ΣΤΗΝ ΑΤΡΑΠΟ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΙΣΤΟΥ

ΤΙΜΗ - ΑΠΟΗΧΟΙ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

Μέσα στην Ροή και την Ρευστότητα που χαρακτηρίζουν και τις παγιότερες καταστάσεις, ο ερευνητής μπορεί να πλαισιώσει και μόνον, την Αλήθεια. Προς την αλήθεια του πολεμιστού, ο Δρόμος είναι ένας και μόνον. Δεν υπάρχει σταυροδρόμι και δίλημμα επιλογής κατευθύνσεως, αλλά δίλημμα επιλογής "φοράς". Προς την Αρετή ή την Κακία; Προς την Αιωνιότητα ή το Χάος; Προς την Θέωση ή την Αβυσσο; Και το ερώτημα αυτό πρέπει να απασχολεί αδιακόπως τον Ανθρωπο. Διότι προτού φθάσει στην άκρη ποτέ δε θα είναι σίγουρος προς τα που πάει, αφού το ανθρώπινο μυαλό δύσκολα ξεχωρίζει την αρετή από την κακία, δύσκολα αντιλαμβάνεται αν βαίνει προς την αιωνιότητα ή προς μία αιώνια καταδίκη.

Αν αφεθεί στις συγκυρίες χωρίς κάποιον οδηγό θα φθαρεί πάνω στον δρόμο παρασυρόμενος από περιστασιακές επιδιώξεις χωρίς νόημα. Πως λοιπόν μπορεί να σωθεί από το ψυχοφθόρο άγχος του "φιλοσοφικού ή σκεπτικιστικού αδιεξόδου" της επικειμένου επιλογής;

Μία λύση και ίσως όχι κατ'ανάγκην μοναδική είναι η εξής:να εκμεταλλευθεί όλα τα Οπλα που του παρέχονται,δηλαδή Ιστορία, Παράδοση, Ρίζες. Διότι πολλοί βρέθηκαν στην θέση του και πολύ πριν από αυτόν. Θα ήταν λοιπόν ηλιθιότητα να μην παρακολουθήσει, εξετάσει, ερευνήσει, αξιολογήσει τα ιστορικά βήματα εκείνων, και που τους οδήγησαν. Οπότε μελετώντας και γνωρίζοντας το παρελθόν είναι σε θέση να προσχεδιάσει την Δική του πορεία εκμεταλλευόμενος τα λάθη/διδάγματα και τα υψηλά επιτεύματα των προγενεστέρων. Ποίος δρόμος οδηγεί ασφαλέστερα στην "θεραπεία" από το αντίθετο ρεύμα του χρόνου; Πως θα απαλλαγούμε από την στειρότητα και σαπίλα της εποχής άν δεν αναζητήσουμε την αυθεντικότητα του παρελθόντος; Ισως βέβαια πολλοί ριζοσπάστες "ιστορικο - φιλόσοφοι" υποστηρίζουν ότι το παρελθόν δεν ήταν και ρόδινο. Εστω!

Ενας όμως φιλότιμος και υπεύθυνος μελετητής θα παραδεχθεί πως αγνοώντας τους αστάθμητους παράγοντες που οδήγησαν σε συγκεκριμένες "Μέλαινες" ιστορικές στιγμές, είναι ανίκανος να ασκήσει την κεντρική ιδέα, νοοτροπία και πολιτιστική κατεύθυνση μίας εποχής.

Και κάνοντας ακριβώς αυτήν την ανάλυση οφείλουμε να αναγνωρίσουμε την αξία του παρελθόντος και να επιδιώξουμε την αναβίωση του. Διότι ασφαλώς δεν φταίει κατ'ανάγκην ή Ιδέα αν παρεξηγήθηκε από κάποιον. Ο χώρος των Ιδεών είναι απρόσβλητος! Στο χέρι μας είναι να εξυψωθούμε στο επίπεδο της Ιδέας αδιαφορώντας στο κάτω κάτω για το πως υλοποιήθηκε κατά το παρελθόν.

Δεν μπορούμε, π.χ, να καταδικάζουμε την Ιδέα της Ιπποσύνης με όλα τα ιδανικά και τις αξίες που περικλείει επειδή οι πολιτικές σκοπιμότητες και η απληστία της

Ρωμαιοκαθολικής Δύσεως οδήγησαν στην λεηλασία του Βυζαντίου από Σταυροφόρους Ιππότες. Αυτή η τακτική κρίσεως άλλωστε αρμόζει στους μανιακούς "φιλελευθέρους" ευνούχους με την εκ γενετής σακατεμένη ψυχοσύνθεσή τους, που βαλθήκανε με κάθε τρόπο να καταστρέψουν, προστατεύοντας το φιλοτομαρισμό και ευδαιμονισμό τους, κάθε τί υψηλό βαπτίζοντας το "φασιστικό και νεοναζιστικό" ενώ οι μόνοι "φασίστες" της όλης υποθέσεως δεν είναι παρά αυτοί οι ίδιοι.

Ομως ο πολεμιστής Οφείλει να σώσει την υπόστασή του από το δηλητήριο αυτών των σκουλικιών, να αναζητήσει την αλήθεια στα μονοπάτια του παρελθόντος και να κάνει στόχο του την ταύτισή του με τα πρότυπα που ξεπηδούν από τις ρίζες του. Και φυσικά βασική κατευθυντήριος ιδέα και οδηγός του πρέπει να είναι η Τιμή. Η Τιμή του Ξίφους, η Τιμή του Πολεμιστού. Εκείνη πρέπει να του υπαγορεύει πότε να πολεμήσει αλλά και πότε ΝΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙ.

Διότι η Τιμή, όπως αναδεικνύεται από τα Αιώνια Πρότυπα, δεν είναι λάστιχο να την τραβάμε όπως μας βολεύει. Δεν είναι σκληρή και αμετακίνητη για τους άλλους αλλά ελαστική για εμάς. Οπως η Τιμή επιβάλλεται διά της βίας, έτσι επιβάλλει και την μετάνοια σε περίπτωση λάθους. Οπως απαιτεί τον σεβασμό έτσι προϋποθέτει τον σεβασμό της Τιμής των άλλων (όσων τουλάχιστον έχουν!).

Σε αντίθετη περίπτωση δεν μιλάμε πιά για Τιμή αλλά για την εκφυλισμένη και απορριπτέα μορφή της, τον αντιποδά της, τον Εγωισμό (έπαρση και αλαζονεία). Που όπως η Τιμή οδηγεί στην Αιωνιότητα. Ηρωική κατά χάριν αθανασία, ο εγωισμός (έπαρσι και αλαζονεία) οδηγεί στην αιώνια καταδίκη του ατιμωτικού πνευματικού εκμηδενισμού.

Και παρ'όλο που όπως φαίνεται το ζήτημα της Τιμής αποτελεί αμφίστομο μαχαίρι (εύκολα κάποιος πέφτει από την Τιμή στην αλαζονεία), ο Ελλην ειδικά βρίσκεται σε πλεονεκτική θέση, διότι εκτός του ότι το υγιές αίσθημα της Τιμής ενυπάρχει στο αίμα του, την γονιδιακή του μνήμη, την βιολογική του καταβολή, έχει την τύχη η Ιδέα της Τιμής

να αναδεικνύεται άριστα από την ιστορία, σκέψη, φιλοσοφία, τέχνη, μυθολογία, εποποιία και θρησκεία των Προγόνων του έτσι ώστε να μπορεί να αναζητήσει την Γνώση ανατρέχοντας σε σωσμένα κείμενα και Μνημεία. Ετσι μέσα από τη Γνώση να υπερβεί τον εαυτό του και να βιώσει τον Κύκλο των Θεών και των Ηρώων.

Δεν θα επεισέλθω σε λεπτομέρειες του τρόπου αντλήσεως της Γνώσεως από το Βιβλίο του Παρελθόντος, ούτε θα προσφέρω αυτήν την Γνώση έτοιμη. Αλλοίμονο δεν είμε σε θέση να κάνω κάτω τέτοιο! Μα ακόμη και άν ήμουν ικανός να προσφέρω αυτή τη Γνώση δεν θα το έκανα. Διότι αυτόν τον αγώνα πρέπει να τον κάνει ο καθένας μόνος του.

Η ατραπός του Πολεμιστού, του Κουργανού, του Αρντζούνα, είναι μοναχική. Ο VIR BELLI πρέπει να προχωρεί στην αναζήτηση με μόνο σύντροφο το καλοακονισμένο Ξίφος της Τιμής και μόνη ασπίδα την Πίστη στους Θεούς, τα Ιδανικά και τις Αξίες. ("ο Μονομάχος είναι πάντα μόνος").

Πρέπει να αγωνισθεί με ζήλο αυταπάρνηση και επιμονή μέχρι να φτάσει στην Νίκη.

Και αυτός ο Δρόμος είναι επίπονος. Αγαθά κόποις κτώνται. Κανείς ποτέ δεν πρόκειται να ισχυρισθεί πως ο Δρόμος της Τιμής είναι εύκολος και ανώδυνος και όποιος το είπε απεδείχθη αδαής και αφελής μέχρι αηδίας. Ο Δρόμος του Ξίφους είναι ο Πύρινος Δρόμος του Αίματος.

Αλλά αυτή η σκέψη δεν εμπόδισε καθόλου τον Ηρακλή να επιλέξει τον Δύσβατο Δρόμο της Αρετής αντι του δρόμου της "Ευδαιμονίας", διότι γνώριζε ότι η επιλογή του θα του χάριζε το "Κλέος των Θεών".

Εξάλλου όποιος επιλέξει αυτόν τον Δρόμο οφείλει να "παιδευτεί" για να σκληραγωγηθεί και να δυναμώσει αρκετά ώστε να υπερπηδήσει τα εμπόδια.

Πρέπει να "τριφτεί" πάνω στην μελέτη και τον αγώνα για να αποκτήσει την Γνώση και να "Γεμίσει" την "κενή Ρούνα" του πεπρωμένου. "Το ατσάλι αν δεν πυρωθεί και δεν σφυριλατηθεί δεν πρόκειται να μετατραπεί ποτέ μόνο του σε Ξίφος".

Και δεν πρέπει ποτέ να παρασύρεται από εμπάθειες και αλαζονεία, αλλά να μείνει προσηλωμένος στην Τιμή και τα Πρότυπα. Διότι "αν δεν είναι άξιος κάτοχος του κοφτερού Ξίφους της Τιμής, δεν ξέρει να το χειρισθεί, τελικώς δεν θα μπορέσει να το κρατήσει ψηλά, θα γλιστρήσει από τα χέρια του και θα τον κόψει στα δύο".

Και αυτή είναι η μεγαλύτερη δυσκολία που θα πρέπει να αντιμετωπίσει. Το να γίνει άξιος των σκοπών και της επιλογής του. Το δύσκολο είναι να μείνει στο "μονοπάτι" μέχρι τέλους. Ακόμη και αν τον προλάβει ο Θάνατος, μακάρι να τον βρεί πάνω στην Μάχη. Γιατί ο Θάνατος στην Μάχη δεν είναι παρά η Πύλη της Αιωνιότητος, το εισιτήριο για τον Κόσμο των Ηρώων. Γι'αυτό το μόνο που δεν πρέπει να φοβηθεί είναι ο Θάνατος. Πόσο μεγάλη η Δόξα σε όσους πεθαναν στο Πεδίο της Τιμής!

Η ΤΑΝ Η ΕΠΙ ΤΑΣ! Η Νικητής ή πεθαμένος μα και στις δύο περιπτώσεις τιμημένος! Ηττα δεν είναι ο Θάνατος αλλά η εγκατάλειψη του Αγώνος.

Ηττημένος δεν είναι ο μέχρι τέλους αγωνιζόμενος νεκρός αλλά ο Ρίψασπις. Εξάλλου ποιος ο λόγος να φοβόμαστε το Θάνατο αφού τελικά:

"ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΛΟΦΟΥΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΘΑ ΕΛΘΟΥΝ ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΕΣ ΤΩΝ ΑΘΑΝΑΤΩΝ"!

ΜΥCΤΡΑC 1465

Ανάμεσα στα πλοία που κίνησαν κάτω από την ηγεσία της Γαληνότατης Δημοκρατίας της Βενετίας γιὰ να λευτερώσουν τον Μωρηά ήταν και ένα ξεχωριστό. Ανήκε στον Αρχοντα του Ρίμινι Σιγισμούνδο Πανδόλφο Μαλατέστα. Ηταν ένας γενναίος Ιππότης από αρχοντική γενιά. Οι ρίζες της χανόντουσαν στα βάθη των αιώνων. Γιά πρώτη φορά ένας Μαλατέστα φάνηκε στην ιστορία στα 752. Ο Ιππότης μας ήταν σκληρός πολεμιστής. Το σώμα του ήταν γεμάτο από σημάδια και ουλές από τις τίμιες μάχες που είχε δώσει. Ομως εκτός από μεγάλος πολεμιστής ήταν και άνθρωπος των γραμμάτων. Την ζωή του καθοδηγούσε η Αιώνια Πλατωνική Αλήθεια και είχε ευτυχήσει να γνωρίσει και να γευθεί την Μεγάλη Ιδέα από αυτά τα ίδια τα χείλη του Μεγάλου Δάσκαλου του, του Σεβάσμιου Γέροντα από τον Μυστρά, που άκουγε στο όνομα Πλήθων.

Στον δάσκαλο του είχε το νου του καθώς το πλοίο του έσχιζε περήφανο του νησιά του Ιονίου και πλησίαζε στον Μωρηά.

....

Ηταν ένα γκρίζο και χειμωνιάτικο πρωινό όταν τα μαυροκόκκινα Λάβαρα του Αρχοντα Σιγισμούνδου κυμάτισαν νικηφόρα στους πύργους του Μυστρά. Ο Αρχοντας του Ρίμινι γεμάτος αίματα είχε καταλάβει το Κάστρο, που δέσποζε στον κάμπο της Λακωνίας. Κάποιοι μεμονωμένοι Τούρκοι αντιστεκόντουσαν ακόμη, ενώ φλόγες ξεπηδούσαν από την οβρέικη συνοικία, που οι ιππότες είχαν βάλει φωτιά. Ομως ο Αρχοντας Μαλατέστα είχε αλλού το νου του, άλλος ήτανε ο μεγάλος σκοπός της εκστρατείας του. Προχωρούσε με το βλέμμα προσηλωμένο προς το κενό. Τα μάτια του ατένιζαν προς το άπειρο ενώ δάκρυα κυλούσαν στο πρόσωπό του. Εφτασε επιτέλους στο σημείο που ήταν το νεκροταφείο του Κάστρου. Στη μικρή εκκλησία που ήτανε στο πλάϊ ένας παπάς κτυπούσε χαρούμενα το σήμαντρο. Μόλις τον είδε πλησίασε πρόθυμος κοντά του."Τι επιθυμεί ο Αρχοντας;" ρώτησε τον βλοσυρό Ιππότη."Που είναι ο τάφος του Αρχοντα Γεμιστού;" τον ρώτησε ο Μαλατέστα με φωνή που ελαφρά έτρεμε. "Είναι έξω από το κοιμητήριο, στο βορεινό μέρος" του απάντησε ο παπάς κοιτώντας τον με απορία. Ο Ιππότης γύρισε το άλογό του και τράβηξε κατά το βορεινό μέρος του κοιμητηρίου. Ξεπέζεψε. Μπροστά του ήταν μία χορταριασμένη πλάκα χωρίς σταυρό, χωρίς κανένα σημάδι ξεχωριστό.

Την καθάρισε με το ματωμένο χέρι του και κάτω από το χώμα φάνηκε μιά επιγραφή με Αρχαίους χαρακτήρες. Η

επιγραφή ήταν μιά λέξη μοναδική:ΠΛΗΘΩΝ...εκείνη ακριβώς την στιγμή ένας Αετός φτερούγισε πάνω από τον ορίζοντα, ενώ είχε αρχίσει ο Ηλιος να ξεπροβάλλει στον ουρανό.

....

Την άλλη ημέρα, ο Αρχοντας Σιγισμούνδος Πανδόλφος Μαλατέστα έβγαλε και ξέθαψαν τα οστά του Μεγάλου Νεκρού. Τα τοποθέτησε σε ένα ολόχρυσο κιβώτιο. Οταν ήλθε η ώρα να επιστρέψει στο πατρικό του Κάστρο στο Ρίμινι τα πήρε μαζί του .

Τά έθαψε στο Μητροπολιτικό Ναό του Ρίμινι. Εκεί βρίσκονται ακόμη. Η Ελλάδα ποτέ δεν τα αναζήτησε...

ΕΛΕΥΘΕΡΟΛΑΚΩΝ

ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΜΥΘΩΝ

Ηθική Παράδοση ονομάζεται η αλληγορική ερμηνεία των μύθων η οποία χρησιμοποιείται με σκοπό την ηθική διδαχή.

Η χρήση των Αρχαίων Ελληνικών Μύθων είναι τεράστια στην εποχή της Αναγέννησης και στον Μεσαίωνα, για την ηθική διαπαιδαγώγηση. Οι αρχαίοι θεοί είναι γνωστό ότι συμβολίζουν τις αρετές και τις καταστάσεις της ψυχής και ένα πλήθος από ηθικές έννοιες και αξίες.

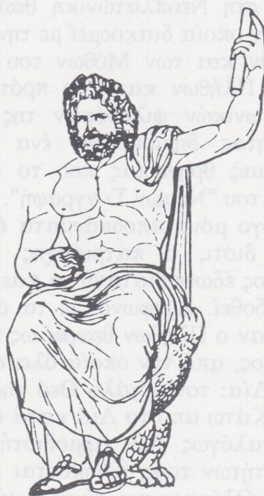
Ετσι λοιπόν ο Κρόνος ταυτίζεται με τη Σύνεση τα παιδιά του η Ηρα, ο Ποσειδώνας, ο Πλούτωνας και ο Δίας με τη μνήμη, την ευφυία, την προνοητικότητα και την καλοσύνη αντίστοιχα. Η Ηρα απεικονίζεται να φορεί πέπλο, να έχει ως διάδημα το ουράνιο τόξο και να κρατά σκήπτρο, περιτριγυρίζοντάς της παγώνια. Η λεπτομέρειες αυτές που πλαισιώνουν τη Θεά ερμηνεύονται (σύμφωνα με τους ειδικούς στην εποχή της Αναγέννησης) βάση της ταύτισης της Ηρας με τη Μνήμη. Η Μνήμη, σαν έννοια, μας βοηθά να θυμόμαστε τις αμαρτίες μας. Αυτό συμβολίζει το πέπλο με το οποίο η Ηρα κρύβει την ντροπή της. Το ουράνιο τόξο συμβολίζει τη θεία συγχώρεση και τέλος το σκήπτρο την κυριαρχία του εαυτού της (της Ηρας). Τέτοιου είδους αλληγορικές αναλύσεις δείχνουν την τεράστια προσπάθεια για νόηση, αλλά και το πόσο μακριά από τους Ομηρικούς Ηρωες βρισκόμαστε.

Η Αναγέννηση εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις, δεν είδε τους αρχαίους κατά πρόσωπο, δεν γνώρισε τα έργα τους, αλλά τους είδε μέσα από τους ερμηνευτές τους. Τον Πλάτωνα π.χ., τον γνώρισε από τους Νεοπλατωνικούς φιλοσόφους, τον Πορφύριο και τον Ιάμβλυχο. Το ίδιο ακριβώς έγινε και με τους μύθους. Δεν τους γνώρισε (η Αναγέννηση) στην ομηρική ή στην κλασσική τους μορφή αλλά μέσα από τις συσσωρευμένες ερμηνείες τους, κυρίως νεοπλατωνικές στις οποίες και αυτή η Αναγέννηση πρόσθεσε τις δικές της.

Οτι ακριβώς συνέβει με τα κείμενα, συνέβει και με τα έργα τέχνης: ο Μεσαίωνας και η Αναγέννηση γνώρισαν την Αρχαία Ελληνική Τέχνη μέσα από τα Ελληνιστικά και τα Ελληνορωμαϊκά της αντίγραφα. Αλλωστε η εποχή που αναπτύχθηκε ο ευρωπαϊκός πολιτισμός, μετά το 1000 μ.Χ. δεν είναι η κλασσική αλλά η Ελληνορωμαϊκή.

Η μεγαλύτερη αλληγορική χρήση των μύθων άρχισε τον 12ο - 13ο αιώνα. Η μεγαλύτερη μυθολογική πηγή στη Δύση αυτής της εποχής, είναι ο Οβίδιος, ο δημιουργός των "μεταμορφώσεων". Στο έργο του αναζούσαν όλοι με πάθος, ψήγματα από τη Χριστιανική αλήθεια.

Στο Βυζάντιο αντίστοιχη μυθολογική

πηγή είναι ο Ομηρος. Ο κατεξοχήν εκπρόσωπος της αλληγορικής ερμηνείας κατά τον 11ο αιώνα είναι ο Μιχαήλ Ψελλός. Ο Ψελλός διατύπωσε την άποψη ότι η Αρχαιότητα δεν αποτελεί τίποτε άλλο παρά το προπαρασκευαστικό στάδιο του χριστιανισμού! Λόγω της μεγάλης και εμφανούς επιρροής που δεχόταν από τον Χριστιανισμό, έφτασε, ο Ψελλός, στο σημείο να ανακαλύψει στον Ομηρο το περί Τριάδος Δόγμα, ενώ ο Δίας και οι άλλοι Θεοί του Ολύμπου έξω από τα τείχη της Τροίας είναι για αυτόν ο Θεός των Χριστιανών με τους αγγέλους του. Με τον ίδιο τρόπο

ερμήνευσε και πολλούς άλλους αρχαίους μύθους: Ο Κρόνος είναι ο χρόνος που κάνει να εξαφανίζονται τα παιδιά του, ο Δίας σύμβολο του λόγου και πηγή δημιουργίας.

Στο Βυζάντιο ο Ψελλός επανεμφανίζεται θριαμβευτικά τον 15ο αιώναστο πρόσωπο του Πλήθωνος του Γεμιστού (1452). Ο Πλήθων μετονόμασε τον εαυτό του "επί το αρχαιοτερον" ζώντας τα περισσότερα χρόνια του στο Μυστρά δίπλα στο Θεόδωρο Β' Παλαιολόγο. Ανάμεσα στον Πλήθωνα και τον Ψελλό κυριαρχεί μια σοβαρή διαφορά η οποία αφορά τη σχέση του με τη Χριστιανική θρησκεία. Ο Ψελλός βλέπει την προχριστιανική σκέψη, δηλαδή την αρχαιοελληνική, ως προετοιμασία για το χριστιανισμό, ενώ ο Πλήθων βλέπει το χριστιανισμό σαν παρακμή της σκέψης και αναζητά το στήριγμά του στην Αρχαία Ελληνική Φιλοσοφία και συγκεκριμένα στη Νεοπλατωνική θεωρία των ιδεών, την οποία διακοσμεί με την βοήθεια των Θεών και των Μύθων του παγανισμού. Ο Πλήθων κατά το πρότυπο των Νεοπλατωνικών φιλοσόφων της ύστερης αρχαιότητας δημιούργησε ένα σύστημα παγκόσμιας θρησκείας που το ανέπτυξε στο έργο του "Νόμων Συγγραφή". Από αυτό το έργο μόνο αποσπάσματα έχουν διασωθεί, διότι, ο πατριάρχης Γενάδιος Σχολάριος έδωσε διαταγή να καεί πριν ακόμη εκδοθεί. Σύμφωνα με τα όσα λίγα διεσώθησαν ο Πλήθων θεωρεί ως πηγή του Σύμπαντος, από την οποία όλα απορρέουν, τον Δία: τον μεγάλο Θεό της πρώτης εποχής. Κάτω από το Δία κατά φθίνουσα τάξη αναλόγως των αρμοδιοτήτων και των ιδιοτήτων τους, βρίσκονται οι άλλοι Θεοί του Ολύμπου που είναι συνάμα αφηρημένες έννοιες και στοιχεία της Φύσης. Οι Θεοί κατά τον Πλήθωνα έχουν την ατομικότητά τους, είναι πρόσωπα και όχι ιδέες. Αυτό ακριβώς είναι και το σημείο που μετατρέπει τη φιλοσοφική θεωρία του Πλήθωνα, σε θρησκεία, ορίζοντας μάλιστα λεπτομερώς τη λατρεία, το τυπικό και τις θυσίες που πρέπει να προσφέρονται στους Θεούς. Χρησιμοποιεί τα ονόματα του Αρχαίου Ελληνικού Δωδεκάθεου για κάποιο συγκεκριμένο σκοπό πέραν της παιδείας του. Οι μορφές του Θείου, που η Ελληνική Μυθολογία καθιέρωσε είναι η "Πάτριος Δόξα" των Ελλήνων της εποχής του, που είναι και οι απευθείας απόγονοι των αρχαίων Ελλήνων. Ο Πλήθων είναι ο πιο ένθερμος υποστηρικτής της συνέχειας του Ελληνικού Γένους και της Εθνικής του Συνείδησης. Την ίδια εποχή στη Δύση, η αλληγορικές επεξηγήσεις των Μύθων κάνουν την εμφάνισή τους και συγκροτούνται σε σύστημα που ονομάζεται "Εμβληματική" ή "Επιστήμη των Συμβόλων". Σύμφωνα με τους θεωρητικούς της εποχής το έμβλημα κρύβει μια ηθική διδαχή. Το έμβλημα - σύμβολο για να κατανοηθεί χρειάζεται την εξήγηση. Αυτό το αναλαμβάνουν οι συγγραφείς σχετικών εγχειριδίων που εκδώθηκαν το 1531.

Ανάμεσα στα διάφορα εμβλήματα που αναφέρονται στα εγχειρίδια αυτά, αξιόλογη θέση κατέχουν οι μορφές των Ελλήνων Θεών κάθε μια με τη σημασία της.

Ορισμένοι εκκλησιαστικοί συγγραφείς αντιδρούν και κηρύσσουν την επιστροφή στη Βίβλο. Το κήρυγμά τους όμως δε βρίσκει έδαφος καθώς ανώτεροι δυτικοί κληρικοί παραγγέλνουν οι ίδιοι στους ζωγράφους της Αναγέννησης, τις τεράστιες εκείνες μυθολογικές συνθέσεις που μετέτρεψαν, όπως οι αντίπαλοί τους ισχυρίστηκαν, τους χριστιανικούς ναούς σε τόπους λατρείας των ειδώλων. Αξίζει εδώ να σημειωθεί ότι αυτοί που κατηγορήθηκαν ως άπιστοι είχαν επηρεαστεί από τη Μυθολογία, λόγω της κλασσικής τους μόρφωσης η οποία ως κύριο συστατικό της είχε την αρχαία Μυθολογία και φυσικά για να αποφύγουν την εκκλησιαστική λογοκρισία επικαλέσθηκαν την αλληγορική ερμηνεία των μύθων.

Η κατάχρηση αυτή όμως της αλληγορικής ερμηνείας, κάνει όχι μόνο τους εκκλησιαστικούς αλλά και τους κοσμικούς συγγραφείς να αντιδράσουν. Ετσι πολλοί αναρωτήθηκαν πώς είναι δυνατόν να δεχθούν την αληθοφάνεια όλων όσων γράφηκαν στη Βίβλο και να μη δεχτούν τα γραφόμενα του Ομήρου ως αληθινά. Η Αναγέννηση προσβλέπει τελικά στην αρχαιότητα για λόγους αισθητικής απολαύσεως κυρίως και όχι ηθικής διδαχής.

Μέσα από την τέχνη της ζωγραφικής διακρίνουμε την αλλοίωση που υπέστη ο Μύθος από το Μεσαίωνα ως την Αναγέννηση. Στην αναγέννηση οι Θεοί διατηρούν την αρχαία μορφή τους ενώ στο Μεσαίωνα την χάνουν. Κατά συνέπεια διαστρεβλώνεται και η αλληγορική ερμηνεία των Αρχαίων Ελληνικών μορφών. Σήμερα, βέβαια, στο "κατώφλι του 2000" κανείς

σχεδόν δεν ενδιαφέρεται για την ηθική παράδοση και την αλληγορική σημασία της. Ιδιαίτερα οι Ελληνες που κατάγονται από την Πατρίδα του Πολιτισμού έχουν χάσει κάθε επαφή με την έννοια της Αρχαίας Ελληνικής Μεγαλοπρέπειας και με ότι περικλείουν οι τρεις (3) αυτές λέξεις. Οι διάφορες ερμηνείες που ειπώθηκαν παραπάνω για την σημασία των μύθων, είναι αλληλοσυγκρουόμενες. Αλλοι συμβόλιζαν και ένοιωθαν τις έννοιες και τις αξίες των Αρχαιοελληνικών παραδόσεων και άλλοι δήθεν σοφοί περνούσαν μέσα από τον συμβολισμό τα στημένα επιχειρήματα (παγίδες) τους. Οι Χριστιανοί έβλεπαν τον Αρχαιοελληνικό Μύθο ως προάγγελο του Χριστιανισμού. Ενώ οι υπόλοιποι με αντιπρόσωπο τον Πλήθωνα έβλεπαν την πραγματική διδαχή του Μύθου. Αλλωστε ο Χριστιανισμός δανείσθηκε πολλά σύμβολα από τον Αρχαιοελληνικό Πολιτισμό. Είναι αδύνατον να δεχθούμε σε λογική βάση, το ενδεχόμενο ότι η Παλαιά διαθήκη π.χ., αποτέλεσε την ακμή, ενώ η Ιλιάδα την παρακμή της Ελληνικής Σκέψης.

Στην Ελληνική Μυθολογία οι Αξίες που φέρουν ως έμβλημά τους οι Θεοί του Ολύμπου (αλλά και οι Ηρωες), δεν είχαν αντίκτυπο στη θεότητα όπως οι εβραίοι την παρουσίασαν. Η Ανδρεία, η Τόλμη, η Πίστη στα Ιδανικά και στην Πατρίδα, η Σοφία είναι Ιδανικά που στην Παλαιά διαθήκη αντικαταστάθηκαν από τη δολιότητα, την ανηθικότητα, την πανουργία. Το παραπάνω βιβλίο διδάσκεται σε παιδιά των μικρών τάξεων του δημοτικού, και μάλιστα και ως κύριο μάθημα των θρησκευτικών. Αρα η παρακμή την οποία επικαλέσθηκαν διάφοροι δεν βρίσκεται στα αρχαία Ελληνικά δημιουργήματα αλλά στα μετέπειτα τερατουργήματα εβραίων και άλλων.

Η παρακμή της Λευκής Φυλής όχι μόνο πολιτισμικά αλλά και ηθικά άρχισε από την εποχή που οι εβραίοι δημιούργησαν μια διεφθαρμένη, με πολλά εμβλήματα, (όπως προαναφέρθηκε), κλεμένη Μυθολογία. Προχώρησαν όμως και στη δημιουργία απόψεων για την αλληγορική ηθική σημασία των Ελληνικών Μύθων διαστρεβλώνοντας με το καθυστερημένο μυαλό και σώμα τους κάθε τι Ελληνικό, Ηρωϊκό και Αγνό. Οι προσπάθειές τους όμως αυτές δεν βρήκαν μεγάλη και ουσιαστική απήχηση για το λόγο ότι οι πρόγονοί μας φρόντισαν να μας αφήσουν πολλά πνευματικά και υλικά έργα. Για μας του σημερινούς Ελληνες οι Θεοί του Ολύμπου συμβολίζουν απλές και νοητές αξίες. Ο Δίας, η πηγή του σύμπαντος, η Φύση ολόκληρη. Η Ηρα, τη δύναμη και ταυτόχρονα την πανουργία της γυναικείας φύσης. Η Αρτεμις είναι η Θεά του κυνηγιού ενώ η Δήμητρα η Θεά της Γεωργίας. Η Αθηνά έβλημα της Σοφίας αλλά και του Πολέμου. Ο Αρης, ο σκληρός και αμείλικτος συμβολισμός του Πολέμου, η ανδρεία και ο ηρωϊσμός της Ελληνικής ψυχής. Η Αφροδίτη η Θεά του κάλους. Η Εστία, η εξύψωση των ιδανικών της οικογένειας. Ο

Ηφαιστος ο μέγας τεχνίτης του Σιδήρου και όλων των Μετάλλων. Ο Ερμής ο Θεός των γραμμάτων και της παιδείας γενικότερα.

Ο Ποσειδώνας ο Θεός του υγρού στοιχείου, της θάλασσας. Ο Απόλλων ο φέρων το φως. Απλές έννοιες που πολλοί προσπάθησαν να περιπλέξουν.

Ο ΜΥΘΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΝΟΗΣΗΣ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙΣ ΟΣΟ ΚΑΙ ΑΝ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΕΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΥΣΕΙ.

"ΕΝΑΝ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΑΙΩΝΑ ΚΑΤΑΒΕΒΗΛΩΝΕΤΕ
ΑΠΟΤΡΟΠΑΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΥΣ ΝΑΟΥΣ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ
ΚΑΙ ΟΙ ΩΡΑΙΟΙ ΘΕΟΙ ΕΚΔΙΚΟΥΜΕΝΟΙ
ΣΑΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΑΝ ΕΙΣ ΧΟΙΡΟΥΣ"

(Περικλής Γιαννόπουλος - ΑΠΑΝΤΑ)

ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΥΡΩΠΗ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Εβδομαδιαία Λαϊκή Εθνικιστική Εφημερίδα • Αρ.Φύλλου 45 • 17 - 22 Δεκεμβρίου 1993 • ΤΙΜΗ 150 ΔΡΧ.

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΣΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

ΛΕΥΚΗ Ή ΜΑΥΡΗ Η ΒΙΒΛΟΣ ΤΟΥ ΖΑΚ ΝΤΕΛΟΡ ;

Και οι πλέον "σκληροί" θιασώτες μιας οικονομικής και πολιτικής ένωσης της Ευρώπης, ίσως είδαν τα όνειρά τους να διαψεύδονται καθώς θα αντιλήφθηκαν πρόσφατα ότι το οικοδόμημά τους, η ΕΟΚ ή Ευρωπαϊκή Ενωση, κλονίζεται από την οικονομική ύφεση που εφευρίσκει λευκές και μαύρες βίβλους...

Οι "12" σοφοί συσκέφτηκαν πρόσφατα και ανακάλυψαν ότι η Ευρώπη, θα βγει από το αδιέξοδο, ρίχνοντας στο πυρ το εξώτερο, το κοινωνικό της "προσωπείο" που τόσο πολύ μοχθούσε να μας πείσει ότι υπήρχε ο κ.Ζακ Ντελόρ.

Το πάγωμα των μισθών, και η "εξάρθρωση" της ακαμψίας στην αγορά εργασίας (απελευθέρωση των μαζικών απολύσεων, μείωση επιδομάτων ανεργίας) αποτελούν μερικά από τα φάρμακα που θα δοθούν στον άρρωστο - δηλαδή στην Ευρωπαϊκή Οικονομία - ώστε να δυναμώσει και να ανταγωνιστεί τις ΗΠΑ και την Ιαπωνία.

Για άλλη μια φορά η κοινή συναίνεση και των "12" σοσιαλιστών, δεξιών ή φιλελεύθερων κλπ ο Ευρωπαίος πολίτης τίθεται στο στόχαστρο, κάθε είδους κεφαλαιοκρατών, που στην προσπάθειά τους να αντιμετωπίσουν τους συνάδελφούς τους, Αμερικανούς ή Γιαπωνέζους, δεν διστάζουν - όπως δεν δίστασαν εξάλλου και ποτέ - να ξεθεμελιώσουν τους κοινωνικούς ιστούς, ανοίγοντας ταυτόχρονα τις πόρτες στο αλλόφυλο, τριτοκοσμικό εργατικό δυναμικό, που για λίγα χρήματα, κάνει τα πάντα...

Δεν έχουμε τίποτα με τον άνθρωπο μετανάστη που πεινασμένος και εξαθλιωμένος φτάνει στη γηραιά ήπειρο για να χορτάσει την πείνα του πέφτοντας στα νύχια αρπακτικών, που με το πρόσχημα της φιλάνθρωπης αγάπης τους για τον άνθρωπο, εκμεταλλεύονται ως σύγχρονοι δουλέμποροι τους ξένους εργάτες.

Η Ευρώπη σήμερα μοιάζει με ένα πύργο που καταρρέει συμπαρασύροντας μαζί της την αντίληψη που ήθελε τον άνθρωπο, απλή οικονομική μονάδα παραγωγής, με μοναδικό στόχο την κατανάλωση.

Για πόσο άραγε ακόμα μπορούν τα χρηματιστήρια να αποφασίζουν την τύχη τόσων εκατομμυρίων ανθρώπων. Και το σημαντικότερο μέχρι πότε **όλοι εμείς** θα πληρώνουμε για να αυξάνει τα κέρδη του ο καπιταλισμός και τα θύματά του ο ροζ διεθνισμός!!!

Δ.Δ.

Ποιος άκουσε σε Ελλάδα και Ευρώπη αυτά τα εκατομμύρια λαού που βροντοφώναξαν σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη ότι η Μακεδονία είναι μόνο Ελληνική; Ποιος πρόδωσε τους πόθους ενός ολόκληρου Εθνους και το αδίκησε τόσο βάναυσα;

Ζήτημα λίγων ημερών είναι η αναγνώριση των Σκοπίων από όλα σχεδόν τα κράτη της ΕΟΚ. Η Ελλάδα παρακολουθεί απαθής τις εξελίξεις και όχι μόνον. Σύμφωνα με δήλωση του ίδιου του πρωθυπουργού η Ελλάδα σκοπεύει να δείξει ανοχή εφ' όσον τα Σκόπια υποχωρήσουν στο ζήτημα της σημαίας τους και των συνταγματικών ρυθμίσεων. Εάν συμβεί αυτό σύμφωνα με την ίδια δήλωση η Ελλάδα δεν πρόκειται μεν να αναγνωρίσει τα Σκόπια με όνομα "Μακεδονία", όμως δεν θα προβάλλει αντιρρήσεις για την αναγνώρισή τους από άλλες χώρες.

Το ζητούμενον όμως δεν ήταν ποτέ εάν εμείς θα αναγνωρίσουμε τα Σκόπια με όνομα "Μακεδονία" αλλά, εάν θα εμποδίσουμε με την αποφασιστική παρέμβασή μας την διεθνή της αναγνώριση με αυτό το όνομα. Αλλωστε όλοι γνωρίζουν σε αυτή τη χώρα ότι οι Σκοπιανοί χρησιμοποιούν το όνομα "Μακεδονία" όχι τώρα αλλά εδώ και εκατό χρόνια με προφανέστατο σκοπό σχέδια αλυτρωτικά εις βάρος της Ελλάδος.

Συνεχείς είναι οι δηλώσεις των Σκοπιανών αξιωματούχων για ένα εκατομμύριο "Μακεδόνες" που ζουν δήθεν στην Ελλάδα και που καταπιέζονται από τους Ελληνες. Είναι δυνατόν όλα αυτά να τα αγνοεί η Ελληνική ηγεσία; Στο όνομα ποιού ρεαλισμού θυσιάζεται τόσο βάναυσα η Ελληνική Ιστορία και το μέλλον του τόπου;

Η διεθνής αναγνώριση των Σκοπίων με το όνομα Μακεδονία είναι μία βραδυφλεγής(;) βόμβα στα θεμέλια αυτού του ιδίου του Ελληνικού κράτους. Αυτή την τόσο απλή αλήθεια είναι δυνατόν να αγνοεί η σημερινή κυβέρνηση όπως και η προηγούμενη;

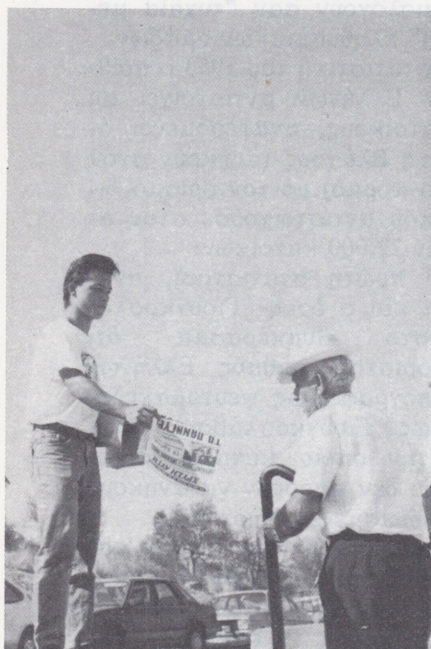
Οσο γι' αυτούς που λένε ότι τα Σκόπια είναι ακίνδυνα, πιστεύουμε ότι συνειδητά παραπληροφορούν και αποπροσανατολίζουν τον Ελληνικό λαό. Πρέπει να ξέρουν και αυτοί και ο Ελληνικός λαός ότι στρατιωτικά τα Σκόπια ενισχύονται συνεχώς από Τουρκία και ΗΠΑ και οικονομικά έχουν πίσω τους των μεγιστάνα του παγκόσμιου χρηματιστηριακού κεφαλαίου εβραίο Τζωρτζ Σόρος. Ενα μόνο θα πούμε για να δουν πόσο "ακίνδυνη" είναι η κατάσταση. Το εμπορικό επιμελητήριο των Σκοπίων ανήκει σ' αυτόν τον ίδιο τον Τζωρτζ Σόρος που σε μία μέρα μόνο "τζιράρησε" είκοσι φορές περισσότερα χρήματα απ' όσο είναι το συναλλαγματικό απόθεμα της Ελλάδος.

Ας μην εφησυχάζουν λοιπόν τον Ελληνικό λαό, προκειμένου να καλύψουν τη δική τους αδυναμία. Τα Σκόπια είναι ένας κίνδυνος και η Ελλάδα πρέπει να αντιδράσει άμεσα στη διεθνή τους αναγνώριση

ΜΕΓΑΛΗ ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΙΣΤΩΝ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ - Σελ. 9

Εβδομαδιαία Λαϊκή Εθνικιστική Εφημερίδα

Συναγωνιστή,
Η επιτυχία της εφημερίδας μας θα είναι και δική σου Νίκη. Δείξε τη Δυναμή σου στο σάπιο πολιτικό κατεστημένο.

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ "ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΩΝ ΣΚΟΠΙΩΝ" [1941 - 1993]

Οι Σκοπιανοί μετά την Γ' Σοσιαλιστική Διεθνή τόνισαν ότι τα Σκόπια είναι αυτό το τμήμα της Γιουγκοσλαβίας - που αυτοαποκαλείται "VARDASKA MACEDONIA" - το μόνο απελευθερωμένο κομμάτι της Μακεδονίας. .Το κρατίδιο των Σκοπίων είναι αυτό που επί 47 χρόνια υπονομεύει τα Μακεδονικά μας εδάφη, με την δήθεν ύπαρξη σλαβικής μειονότητας στην "σκλαβωμένη υπό τον ελληνικό ζυγό" Μακεδονία: χωρίς όμως να κάνουν λόγο για την ελληνική μειονότητα των Σκοπίων έστω και αν υπάρχουν αδιάσειστα στοιχεία:

Στην απογραφή του 1941, η ελληνική μειονότητα έφτανε τον εκπληκτικό αριθμό των 300.000 ατόμων.

Στην στατιστική όμως του 1948 από το επίσημο Γιουγκοσλαβικο Ομοσπονδιακό Ινστιτούτο των Στατιστικών έχουμε τα εξής: στον συνολικό πληθυσμό του 1.152.986 κατοίκων οι Ελληνες φτάνουν τους 1.013 στο τμήμα αυτό της Γιουγκοσλαβίας πράγμα αδύνατον. Υπάρχει όμως εξήγηση και γι' αυτό: Νόμος της "Σ.Δ. Μακεδονίας" απαγορεύει την δήλωση της Ελληνικότητας και της Βουλγαρικότητας.

Πράγμα που σημαίνει, ότι οι Σκοπιανοί προκειμένου να πετύχουν στις επεκτατικές τους βλέψεις, μειώνουν στο ελάχιστο όλα τα εθνικά στοιχεία (και κυρίως τα Ελληνικά) προβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο αναληθείς πληροφορίες και αυτό γιατί προσπαθούν να αποδείξουν την ιδιαιτερότητα του Ελληνικού εθνικού στοιχείου ως ψευτομακεδόνες. Και συνεχίζουν... έχοντας την αναίδεια να δηλώνουν ότι κοντά στα εθνικά τους σύνορα έχουν "Μακεδονικά" εδάφη υπό απελευθέρωση. Οσον αφορά τον μικρό αριθμό Ελλήνων που απογράφεται, τον δικαιολογούν σαν "τυχαία μετακίνηση" πληθυσμιακών ομάδων.

Στη στατιστική του 1953 ο αριθμός των Ελλήνων αντιστοιχεί σε 1.000 κατοίκους, αναφερόμενοι όμως στους Βλάχους (ανήκουν στον Ελληνικό κορμό) με τον ορισμό διάφοροι που αντιστοιχούσε στον αριθμό των 22.000 κατοίκων.

Στην πρώτη στατιστική, αναγράφεται και ο όρος "Γιουγκοσλάβοι" στο συμπέρασμα ότι απροσδιόριστος αριθμός Ελλήνων έχουν απογραφεί ως ψευτομακεδόνες και ως "Γιουγκοσλάβοι", κατηγορία στην οποία κατατάσσονται αυτοί που δεν μπορούν να ανήκουν σε αναγνώρισμένες εθνότητες.

Σε ανεπίσημη στατιστική του 1960 οι Ελληνες και οι Βλάχοι αντιστοιχουν στον αριθμό των 3.500 κατοίκων καθώς επίσης τον "καινοφανή" όρο "ΑΙΓΑΙΟΙ ΦΥΓΑΔΕΣ" αναγνωρίζοντας έτσι έμμεσα τον Ελληνικό χαρακτήρα τους.

Στην επίσημη στατιστική του 1961 ως "διάφοροι" αναγράφεται ο αριθμός των 47.400 κατοίκων, γεγονός που μας θυμίζει το άθροισμα των Ελλήνων και Βλάχων στην στατιστική του 1960 συν τον αριθμό των 10.900 ατόμων της στατιστικής του 1948 που σημαίνει ότι Ελληνες και Βλάχοι αντιστοιχούν στον αριθμό των 36.500 ατόμων. Στην τελευταία απογραφή η οποία επί τόσα χρόνια "επιμελώς αποκρύπτεται" και καταβαλλόταν ιδιαίτερη προσπάθεια ώστε να μη μαθευτεί ποτέ: Σε πληθυσμό 2.200.000 κατοίκων οι

σχεδόν εκλατινίστικαν... και αυτοαποκαλούνται Γκραικοβλάχοι ή Ελληνο- βλάχοι". Τον 20ο αιώνα, ζουν στην περιοχή του Μοναστηρίου 150.000 Βλαχόφωνοι (σύμφωνα με ομολογία που έγινε από επίσημο έντυπο).

Ακόμα και Σκοπιανές πηγές, τονίζουν από τη μια μεριά ότι τα υποστηριζόμενα από αυτούς για την "ψευτομακεδονία" τους είναι "ασύστολα" ψεύδη και από την άλλη η επιβεβαίωση ύπαρξης Ελληνικών Εθνικών στοιχείων μέσα στη δημοκρατία τους... (Ακόμα και στο ιστορικό αρχείο του κομμουνιστικού κόμματος της "Μακεδονίας" αναγράφεται: παραμένει γεγονός χωρίς αμφιβολία ότι οι "Μακεδόνες", και εδώ βρίσκεται η δυσκολία, είναι χωρισμένοι στα τρία και έχουν ανάλογες συμπάθειες, είναι: οι Βουλγαρίζοντες, οι Σερβομάνοι και οι Ελληνομανείς). Και παρόλο που οι Βλάχοι αποτελούν συστατικό στοιχείο της υπό διαμόρφωση τότε "ψευτομακεδονίας" στις επίσημες στατιστικές δεν αναφέρονται και εξαφανίζονται εντελώς ξαφνικά, παρά το γεγονός ότι οι τότε πολιτικές δυνάμεις τους προσκαλούσαν να πολεμήσουν εναντίον Γερμανών, Ιταλών και Βουλγάρων για μια ελεύθερη "πατρίδα"!!!

Ο Βασ. Γεωργίου στο έργο του "Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΣΤΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΚΟΥ ΚΥΚΛΩΝΑ" βεβαιώνει ότι στην Ελληνική κοινότητα των Σκοπίων, ακούγονται ελληνική μουσική και τραγούδια.

Βλάχοι μαζί με τους "ψευτομακεδόνες" αποτελούν τον αριθμό των 450.000 κατοίκων της περιοχής.

Εκτός από τις στατιστικές υπάρχουν και άλλα αποδεικτικά στοιχεία για την ύπαρξη Ελληνικής μειονότητας στα Σκόπια: Το 1987, το περιοδικό Sabor ανφέρεται στους Βλαχόφωνους ή όπως τους ονομάζει Τσιντσάρους της "ψευτομακεδονίας" των Σκοπίων.

Οι ίδιοι αυτοί Βλαχόφωνοι σε διάλογο με τους Σλάβους έλεγαν χαρακτηριστικά: "ΕΣΕΙΣ ΟΙ ΣΛΑΒΟΙ ΔΕΝ ΕΙΣΑΣΤΕ ΓΝΗΣΙΟΙ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ, ΕΜΕΙΣ ΕΙΜΑΣΤΕ".

Στο περιοδικό "Zabarvnik" της πολιτικής εφημερίδας "Politika" του Βελιγραδίου, γράφονται τα εξής για τους Βλαχόφωνους. "Η Φυλή αυτή είναι το Ελληνικό Μακεδονικό στοιχείο, που ζούσε στα Βόρεια μέρη της Μακεδονίας και με την κατάκτηση των Ρωμαϊκών Λεγεώνων

"ήρθανε τα άγρια να διώξουν τα ήμερα"

ΤΕΩΣ ΜΑΡΞΙΣΤΕΣ ΚΑΤΑ ΕΘΝΙΚΙΣΤΩΝ

Μία απάντηση σε ένα άρθρο.

Ιδιαίτερη εντύπωση μας έκανε ένα άρθρο που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό "ΠΑΝΤΑ". Το άρθρο είχε τίτλο "Ο ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΣ ΒΛΑΠΤΕΙ ΣΟΒΑΡΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ" και είχε συγγραφέα τον κ. Αρη Μωραΐτη.

Αντικείμενο του άρθρου ήταν το "**κακό που μπορούν να κάνουν κάποιοι που πράγματι αγωνίζονται για την αφύπνιση του λαού, αλλά έχουν ακραίες θέσεις**" (Τα εντός των εισαγωγικών από το κείμενο του άρθρου.)

Με δύο λόγια δηλαδή το άρθρο του κ. Μωραΐτη στοχεύει σε αυτούς που κατά τον κ. Μωραΐτη έχουν "**ακραίες θέσεις**" και δίνουν **την εντύπωση bold " ότι οι αγωνιζόμενοι γιά την υπόθεση της Ελλάδας είναι υπερβολικοί, πολιτικά ακραία και αντιδημοκρατικοί.**". Στη συνέχεια "εξηγεί" ότι "θα πρέπει(οι ακραίοι)**να βάλουν στην άκρη αυτά που τους χωρίζουν από την μεγάλη πλειοψηφία του λαού**". Ας αφήσει την μεγάλη πλειοψηφία του λαού ο κ. Μωραΐτης να αποφασίζει για λογαριασμό της και ας πούμε ότι γίνονται στο συγκεκριμένο άρθρο αναφορές στον κ. Πλεύρη και στις εκπομπές του στο ΤΕΛΕ-ΣΙΤΥ, στο περιοδικό "ΔΑΥΛΟΣ" και στο κόμμα της 4ης Αυγούστου.

Λοιπόν με δύο λόγια ο συγγραφεύς του άρθρου λέει ότι οι "ακραίοι" κάνουν κακό στην υπόθεση της αφύπνισης του λαού και πρέπει να **σταματήσουν να είναι "υπερβολικοί, πολιτικά ακραίοι και αντιδημοκράτες"**.

Ομως ποιός είναι ο κ. Μωραΐτης που αποφασίζει να μιλά για λογαριασμό της bold "μεγάλης πλειοψηφίας του λαού"bold και να κρίνει τους "ακραίους";

Ο γράφων οφείλει να δώσει μία απάντηση γιατί είχε την τιμή να είναι στέλεχος του κόμματος της 4ης Αυγούστου, ενός κινήματος νέων ανθρώπων που τάραξε το κατεστημένο και μίλησε για πρώτη φορά στην Ελλάδα για την Εθνικιστική Κοσμοθεωρία.

Ο κ.Μωραΐτης, του οποίου τα έντυπα περιέχουν πολλές φορές άρθρα με θαυμάσιο Εθνικό περιεχόμενο,προέρχεται από τον χώρο της αριστεράς.

Μέχρι εδώ τίποτε το κακό, αν αναλογισθεί κανείς ότι κάθε άνθρωπος που ενδιαφέρεται για το μέλλον του Εθνους του έχει δικαίωμα να αναθεωρεί τις πολιτικές του απόψεις.

Εκτός, εάν παραμένει μαρξιστής, οπότε το πράγμα αλλάζει... Ομως ο κ. Μωραΐτης δεν είναι ο μοναδικός τέως αριστερός, που ασχολείται σήμερα με τα Εθνικά θέματα.

Αρκετοί επώνυμοι τέως αριστεροί δείχνουν σήμερα μία ιδιαίτερη ευαισθησία για τα Εθνικά θέματα. Εχουμε όμως κάθε δικαίωμα να

είμαστε επιφυλακτικοί απέναντι τους για τους εξής λόγους: α) Γιατί η ευαισθητοποίηση τους συνέπεσε χρονικά με την κατάρευση των κομμουνιστικών καθεστώτων β)Γιατί τα Εθνικά θέματα δεν είναι σημερινά και αυτή η καθυστερημένη αποδεδειγμένα ευαισθητοποίηση δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή χωρίς σκεπτικισμό (μήπως επειδή τους τελείωσε ο Μάρξ και η επανάσταση του προλεταριάτου, θυμήθηκαν τα Εθνικά θέματα, που μάλιστα σήμερα πουλάνε;) γ)Είναι η "αλλαγή"ειλικρινής; Εάν ναι, γιατί στο όλο σκεπτικό τους είναι πανταχού παρούσα η μαρξιστική ανάλυση και η κεκτημένη "διεθνιστική"σκέψη; Εάν είμαστε σκληροί απέναντί τους μέσα στις επιφυλάξεις μας δεν φταίμε εμείς. Οι άνθρωποι είναι θρασείς! Ηλθανε τα άγρια να διώξουνε τα ήμερα..

Που ήτανε οι τέως αριστεροί όταν το 1955 στην Κύπρο ο Γεώργιος Γρίβας Διγενής εκήρυξε την έναρξη του απελευθερωτικού αγώνα της ΕΟΚΑ; Ηταν απόντες και όχι μόνο. Από τον σταθμό των κομμουνιστών στο παραπέτασμα έγινε γνωστή στους Αγγλους η ταυτότητα του Διγενή.

Πότε ένας από αυτούς είπε ή έγραψε έστω και μία λέξη για την Βόρειο Ηπειρο και κατά του Εμβέρ Χότζα; Ο "ανθρωπισμός" τους εξαντλείτο στο Βιετνάμ και στη Νικαράγουα και όταν οι Ελληνες Εθνικιστές, οι "ακραίοι" μιλούσαν για την Βόρειο Ηπειρο, αυτοί τους αποκαλούσαν"φασίστες."

Οταν το 1974 σφαγιαζόταν η Κύπρος όλοι αυτοί οι τέως αριστεροί θριαμβολογούσαν με κόκκινες παντιέρες στους δρόμους για την πτώση της χούντας και εκόμπαζαν επιδεικνύοντας ανύπαρκες και φανταστικές αντιστασιακές δάφνες. Τότε έλεγαν ότι οι Τούρκοι είναι αδέλφια μας".

Το ίδιο λένε και σήμερα,με διαφορετικό όμως τρόπο. Ο πατριωτισμός τους δεν έχει να κάνει με την Εθνικιστική Ιδέα, αλλά με θεωρίες διεθνιστικές και οικουμενιστικές, με ιδεολογήματα περί "ρωμιοσύνης" και αδελφότητος των λαών.

Λοιπόν, όλοι αυτοί οι κύριοι ας πουλάνε την πραμάτεια τους για τα Εθνικά θέματα και ας αφήσουν τις κρίσεις για τους"ακραίους" γιατί αυτοί οι "ακραίοι", όταν αυτοί μιλούσαν για Λένιν και Μάο ξυνόντας τα μούσια τους, μιλούσαν και αγωνίζονταν για τα Εθνικά Θέματα.

Πώς ήταν αριστεροί, όταν γνώριζαν την στάση της αριστεράς για την Μακεδονία; Πως ήταν αριστεροί όταν γνώριζαν την διαλυτική στάση του ΚΚΕ στην Μικρασιατική εκστρατεία; Αντί λοιπόν να έλθουν μετανοημένοι, έρχονται και μας λένε με θράσος ότι εμείς οι "ακραίοι" κάνουμε ... κακό.

Οσο για τις αναφορές περί "δημοκρατίας" (**"πως μπορεί να εξηγηθεί αλλιώς το ότι τα περισσότερα μεγάλα πνευματικά επιτεύγματα παρουσιάζονται στις πόλεις και στις εποχές που ανθεί η δημοκρατία;-"-"Πάντα" σελίδα 8) θα απαντήσουμε με ένα απόσπασμα από το μνημειώδες έργο του Αρνολντ Τοϋνμπι "οι Ελληνες και οι κληρονομιές τους"σελίδα 12: "Αυτή η πολιτισμικά χρυσή εποχή του ελληνισμού στιγματίστηκε από πολιτικούς, φατριασμούς και αδελφοκτόνους πολέμους.**

Οι Ελληνες της εποχής του Αυγούστου όφειλαν να στρέψουν τα βλέμματά στα πολιτικά επιτεύματα της εποχής του Περικλέους όχι με νοσταλγία, αλλά με αποστροφή και μεταμέλεια."

Αυτά περί "δημοκρατίας".Οσο για το εάν "ο φανατισμός βλάπτει σοβαρά την Ελλάδα" ας πούμε απαντώντας τούτο:"Ο ΚΑΙΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ ΒΛΑΠΤΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ!"

ΜΩΥΣΗΣ ΚΑΙ ΜΑΡΞ

ΕΝΑΣ ΔΥΝΑΤΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟΝ ΙΟΥΔΑΙΣΜΟ ΚΑΙ ΜΑΡΞΙΣΜΟ

"Δεν είναι γενικώς αναγνωρισμένο αλλά ο κομμουνισμός του Μαρξ είναι, στην ηθική του, λίγο περισσότερο από το Ταλμούδ (σ.τ.μ. το ιερό βιβλίο των εβραίων) με μάσκα", σχολίασε ένας φίλος από το Μαθηματικό τμήμα. Είναι ένας άνθρωπος με γνώσεις πολύ πέρα από το επαγγελματικό του επίπεδο. Το σημαντικότερο, κατέχει το σπάνιο πνευματικό θάρρος το οποίο επιτρέπει σε κάποιον να ελέγχει δόγματα τα οποία υποτίθεται είναι αναμφισβήτητα.

"Γνωρίζω πως ο Μαρξ ήταν ο γιος ενός ραββίνου", απάντησα. "Γνωρίζω επίσης πως οι κατηγορίες του για τους Ιουδαίους, οι οποίες συχνά αναφέρονται από τους ίδιους τους Ιουδαίους για να δείξουν ότι είχε υπερβεί τις καταβολές του, στην πραγματικότητα δεν αποδεικνύουν τίποτα το ιδιαίτερο, αφού στην αλληλογραφία του με τους Ιουδαίους ομοίους του βρίσκονται επιστολές πρακτικώς πουθ δημοσιευμένες, οι οποίες έχουν μία τελείως διαφορετική κατεύθυνση. Ωστόσο, είναι ασφαλώς παράλογο να θεωρήσουμε ότι η ηθική του κομμουνισμού του Μαρξ και εκείνης του Ταλμούδ έχουν το παραμικρό σημείο."

"Πρώτα απ' όλα", συνέχισα, "οποιοσδήποτε ηθικός κώδιξ διακηρύσσεται εις το Ταλμούδ, Βαβυλωνιακός ή άλλος, ισχυρίζεται πως απορρέει εκ του Ιεχωβά. Με λίγα λόγια, έχει μια θρησκευτική θεμελίωση. Η Θρησκεία, είτε ως σύστημα πίστεως είτε ως πρακτική, είναι απορριπτέα στον Μαρξιστικό κομμουνισμό. Στην πραγματικότητα, είναι υπό συνεχή επίθεση και με την μεγίστη σφοδρότητα. Καταφανώς, επομένως, η Μαρξιστική ηθική δεν είναι θεμελιωμένη επί της Θρησκείας."

"Δεύτερον, οι ηθικολογικές θεωρίες του Ταλμούδ, νομίζονται, διότι παρ' όλη την ασυμφωνία μεταξύ τους και παρά τις ίδιες τις οδηγίες του Ταλμούδ για το πώς θα ήταν δυνατόν να αποφευχθεί με ασφάλεια αυτή η ασυμφωνία - παρά τις παρουσιάσεις τους αυτές, λέγω, ως κάτι λιγότερο απο αιωνίους νόμους, θεωρούνται πως είναι ακριβώς εκείνο. Σύμφωνα με το Μαρξιστικό δόγμα, όμως, η ηθική δεν είναι κάτι σαν αιώνιος νόμος. Είναι απλώς μια διαδικασία παροδικών προτύπων της παραγωγής και της διανομής: τα πρότυπα της παραγωγής και διανομής της Φεουδαλικής Εποχής, για παράδειγμα, ή του κεφαλαιοκρατικού (καπιταλιστικού) κράτους.

Επιπλέον, εάν η Ταλμουδική ηθική και η μαρξιστική ηθική διαφέρουν ουσιαστικώς στην γενική ιδέα τους, διαφέρουν ακόμη περισσότερο στις λεπτομέρειες. Διαιτητικές προγραφές παίζουν έναν εξαιρετικώς μεγάλο ρόλο στην Ταλμουδική ηθική, αυτό δεν χρειάζεται να στο πω. Το ίδιο συμβαίνει με κανονισμούς αφορώντες τον γάμο, τη θέση των φύλλων στις συναγωγές, το ντύσιμο, την περιτομή, τον αυνανισμό και τα συναφή. Εκτός κι αν είναι να χλευάσεις τέτοιου είδους προγραφές και εντολές, ο Μαρξ στα ηθικά του δεν αναφέρει το παραμικρό από αυτά.

Και τέλος, αν και δεν επιτρέπεται να τα λέει κάποιος αυτά δημοσίως, η αλήθεια είναι πως ο Ταλμουδικός ηθικός κώδιξ είναι τελείως ρατσιστικός. Αλλά δεν θα βρεις την παραμικρή ρατσιστική επιδοκιμασία στην κομμουνιστική ηθική. Αλήθεια, οι σύγχρονοι κομμουνιστές βρίσκονται στην μετωπική σειρά εκείνων που επιτίθενται κατά του ρατσισμού (φυλετισμού). Πώς μπορείς τότε να λες, φίλε μου, πως η κομμουνιστική ηθική είναι απλώς η Ταλμουδική με μάσκα; Σίγουρα αστειεύεσαι".

Ο φίλος μου με διαβεβαίωσε πως δεν αστειευόταν. "Πρώτα", είπε, "άφησέ με να σε ελευθερώσω από μία συνήθη πλάνη. Ανέφερες τους σύγχρονους κομμουνιστές στην μετωπική σειρά εκείνων που μάχονται κατά του φυλετισμού. Γνωρίζοντάς σε τόσο καλά, ξέρω πως δεν είσαι μισαλλόδοξος και άρα δεν χρησιμοποιείς τις λέξεις "ρατσισμός" και "ρατσιστής" με υποτιμητικές προθέσεις. Οπως και εγώ, είσαι πεπεισμένος και από τα δύο, την επιστημονική απόδειξη και την προσωπική

σου εμπειρία, ότι οι φυλετική καθαρότης είναι, γεννητικώς και πολιτισμικώς, κατηγορηματικά επιβεβλημένη. Αλλά τόσο φορτωμένος με τεχνητές ενοχές είναι ο όρος "ρατσισμός" - κατά το μέγιστο μέρος πανούργα δουλειά των Ιουδαίων εξουσιαστών μας - που με δυσκολία κάποιος τον χρησιμοποιεί εκτός της υποτιμητικής έννοιας. Προτείνω, συνεπώς, να αποφύγουμε την χρήση του. Είναι σα να χρησιμοποιούμε την λέξη "μειονεκτικός" όταν εννοούμε απλώς "φτωχός". Μας κάνει να παίζουμε εφαλώς το παιχνίδι των εχθρών μας.

"Αλλά να χρησιμοποιήσουμε την λέξη μια τελευταία φορά: το σφάλμα στην δήλωσή του που θέλω να καταδείξω είναι ότι οι κομμουνιστές που ανέφερες ως υπέρμαχους κατά του ρατσισμού, επιτίθενται κάτω απ' αυτό το επίθετο μόνο κατά προσώπων που ανήκουν στη Λευκή (Αρία) Φυλή. Μαύροι, Ασιάτες, Εσκιμώοι, Ινδιάνοι, Τσικάνος (σ.τ.μ. Ισπανόφωνο κράμα νεγρων και ινδιάνων κυρίως), Ιουδαίοι - όλοι τους μπορεί να είναι τόσο "ρατσιστές" όσο κι εσύ. Και οι κομμουνιστές θα είναι στην πρώτη γραμμή εκείνων που θα τους επαινούν γι' αυτόν τον λόγο. Ετσι, είναι παραμύθι το ότι οι κομμουνιστές αντιτίθενται στον "ρατσισμό" Αντιτίθενται σε κάτι άλλο συνδεόμενο με την Λευκή φυλή. Αυτό είναι ένα σοβαρό θέμα που χρειάζεται να εξετασθεί λεπτομερώς - αλλά όχι τώρα. Ηδη έχω ξεστρατήσει πολύ σε μάκρος και πλάτος από το να σου εξηγήσω πώς, η φαινομενικώς μη επιδεχόμενη σύγκριση, ηθική του κομμουνισμού του Μαρξ είναι απλώς η ηθική του Ταλμούδ με μάσκα. Αυτό θα κάνω τώρα.

Εδώ ο μαθηματικός φίλος μου διέκοψε για λίγες στιγμές, ενώ εγώ έψαχνα αρκετά απελπισμένος για κάποιον τρόπο διαφυγής. Ο φίλος μου είναι ένας πολυμαθής συζητητής. Οντας φιλόσοφος, τρομοκρατιόμουν να φανώ λανθασμένος σε μια συζήτηση. Γνώριζα πως θα ήμουν (λανθασμένος). Καμία διέξοδος, ωστόσο, δεν μου παρουσιάστηκε, και καμπουριάζοντας στην πολυθρόνα μου προετοιμάστηκα για ένα διαλλεκτικό σφυροκόπημα."

Αρχισε: "Η πρώτη κατά τα φαινόμενα διαφορά μεταξύ της ηθικής του Ταλμούδ και της Μαρξιστικής που καλεί προς απάντηση είναι η καταφανώς θρησκευτικά θεμελιωμένη ηθική που έχει δοθεί στο Ταλμούδ και εκείνης του Μαρξ με μία καταφανώς εχθρική στάση προς την θρησκεία. Συχνώς έχει παρατηρηθεί ότι, αν και εμφανίζει τον εαυτό του ως "επιστημονικό σοσιαλισμό", ο Μαρξ έχει στην πράξη διατηρήσει μία θρησκευτική και όχι επιστημονική εμφάνιση και φήμη. Τα γραπτά του Μαρξ και εκείνα μερικών εκ των ερμηνευτών του - ιδιαιτέρως του Λένιν - μεταχειρίζονται ως ιερές εντολές παρά ως επιστημονικές υποθέσεις.

"Καμμιά ερώτησις, πολύ λιγότερο οποιαδήποτε έμφασις δυσπιστίας, ως προς την αλήθεια αυτών που ο Μαρξ λέει - ή, σε μικρότερο βαθμό, τι λέει ο Λένιν πως λέει ο Μαρξ - είναι επιτρεπτή. Το μόνο που επιτρέπεται είναι αντιπαραβολή προσήλωσης στο θέμα, και υποθετική διευκρίνησις των "επιστημονικώς" ιερών και απαραβιάστων γραπτών, εάν μου συγχωρείς το οξύμωρον της φράσεως. Με λίγα λόγια, σε όλες τις προθέσεις και επιδιώξεις, οι Μαρξ και Λένιν παίζουν τους ίδιους λόγους στον Μαρξιστικό κομμουνισμό που ο Μωϋσής και το φερέφωνό του, ο Αρών, παίζουν στον Ιουδαϊσμό. Κάποιος θα μπορούσε να πει ότι ο λόγος τους είναι λόγος του Θεού.

οι Μαρξ και Λένιν παίζουν τους ίδιους λόγους στον Μαρξιστικό κομμουνισμό που ο Μωϋσής και το φερέφωνό του, ο Αρών, παίζουν στον Ιουδαϊσμό

"Μα, πώς μπορεί αυτό να συμβαίνει; Στην Ταλμουδική άποψη να που υφίσταται ο Ιεχωβάς, κάποιες φορές ένας απλά βίαιος θεός και κάποιες φορές μία θεότης πιο φιλελεύθερης επικράτειας, ο οποίος (θεός) αποκαλύπτει σε επιλεγμένες προσωπικότητες - για παράδειγμα, ο Μωϋσής - δια λόγου, σημείων, και χαραγμένων πλακών ποιές είναι οι εντολές και προθέσεις του. Είναι ξεκάθαρο ότι, δοσμένης μιας

τέτοιας εξηγήσεως, οι προτάσεις του Μωϋσή και των άλλων προφητών αυτοπαρουσιάζονται ως θεϊκώς αποκαλυμμένες αλήθειες, οι οποίες, αν και μπορεί να χρειάζονται μελέτη, διευκρίνηση, αντιπαραβολή και προσήλωση στο θέμα, δεν μπορούν, παρά μόνο ως πράξη ασέβειας, να αμφισβητηθούν.

"Τώρα, δεν υπάρχει τέτοιος βίαιος δαίμων απεικονισμένος ή επικαλεσμένος του Μαρξ. Ποτέ δεν υποκρίνεται πως μία φωνή από το σκότος του έχει αποκαλύψει σαν μια ξεχωριστή χάρη, τους νόμους και τις λειτουργίες του διαλεκτικού υλισμού. Αντιθέτως, αυτό που υποκρίνεται είναι ότι έχει την ικανότητα να διακριβώνει αυτούς τους νόμους και τις λειτουργίες δια μέσου επιπόνων ιστορικών και οικονομικών μελετών.

"Αλλά εάν αυτές οι υποκρισίες επαίρνοντο σοβαρώς από του κομμουνιστές, τα γραπτά των Μαρξ και Λένιν δεν θα μπορούσαν να θεωρηθούν, έτσι όπως είναι, ως ιερή εντολή. Ξύσε την επιφάνεια, και δεν ανακαλύπτουμε ότι στην πράξη υπάρχει ένας θεός στο Μαρξιστικό σύστημα και ότι ο θεός αυτός αποκαλύπτει την αλήθεια, πιθανώς όχι με ομιλητέες λέξεις ή χαραγμένες πλάκες, όπως ο Ιεχωβάς, αλλά με παρεμφερείς εσωτερικούς τρόπους, οι οποίοι δεν είναι οι ελεγχόμενοι, αμφισβητούμενοι, αποδεικτικοί τρόποι της επιστήμης αλλά μάλλον οι απολυταρχικοί εκείνοι της θρησκείας.

"Σύμφωνα με τη θεωρία του Μαρξ, η βασική αλήθεια συνίσταται στον δρώντα διαλεκτικό υλισμό, ο πρωταρχικός στόχος του οποίου φαίνεται πως είναι να ξεριζώσει τις ανισότητες της ανθρώπινης κοινωνίας δια μιας διαδικασίας επιτυχώς μεγαλυτέρας συγκροτήσεως σε ενιαίο σύνολο, το τελικό στάδιο της οποίας (συγκροτήσεως) όντας η αταξική πλήρους ισότητος, ακρατική κομμουνιστική κοινωνία. Είναι το καθήκον των ανθρωπίνων όντων να συνδράμουν αυτόν τον παράλογο διαλεκτικό υλισμό στην παράδοξη αναζήτησή του. Σίγουρα, τότε, ότι ο Μαρξ προτείνει είναι μια θεότης και μάλιστα παράλογη. Θα ήταν γελοίο να υποθέσουμε πως τα ανθρώπινα όντα είναι ηθικώς υποχρεωμένα να συνδράμουν την βαρύτητα με το να βοηθούν αντικείμενα να π'έφτουν στο έδαφος. Ο Μαρξ, με τέλεια αντι - λογική αμιλλάται το αντι - λογικό βαθμό του Ταλμούδ στην πράξη αποθεώνοντας την κτηνώδη ύλη.

"Επιπλέον, αφού στο σύστημα του Μαρξ η συνείδησις είναι μόνον ένα επιφαινόμενον, μία σκέτη αντανάκλασις της ύλης, κάθε γνώσις, κάθε γνώσις αυτού του διαλεκτικού υλισμού και των νόμων του πρέπει να είναι η δουλειά, όχι του μυαλού κάποιου, αλλά εκείνης της ύλης που διαφωτίζει το μυαλό κάποιου. Γιατί δεν διαφωτίζει (η ύλη) ή δεν αποκαλύπτει τον εαυτό της σε όλα τα μυαλά ισοτίμως; Αλήθεια, πως και συνέβη να έχει αυτοαποκαλυφθεί πλήρως μόνον στο μυαλό του Μαρξ;

"Κάποιος θα μπορούσε, βεβαίως, να κάνει την ίδια ερώτηση για τον Ιεχωβά: γιατί δεν αποκάλυψε τους νόμους και τις εντολές του σε όλους τους Ιουδαίους αντί για τον Μωϋσή μονάχα και λίγους άλλους εκλεκτούς; Το ζητούμενο παραμένει: είναι μόνον η γνώσις νοουμένη ως θεϊκώς αποκαλυπτόμενη αλήθεια που αξιώνει τους σταθερούς κομμουνιστές σύμφωνα με τα λόγια του Μαρξ.

"Γι' αυτόν τον λόγο βλέπεις, οι αξίες του μαρξιστικού κομμουνισμού κατέχουν εν εφαρμογή το ίδιο είδος θεμελίου όπως και οι αξίες που προτείνονται στο Ταλμούδ. Η θεμελίωσις του πρώτου εκ των δύο είναι, θα μπορούσε κάποιος να πει, ένας φιλέκδικος, καυχησιάρης Ιεχωβάς που γίνεται παράφρων - και μάλιστα παράλογος - Σίβα (σ.τ.μ. Ινδική θεότης βεδικής προελεύσεως, τρομακτικού και καταστροφικού, γενικώς, χαρακτήρος), ο οποίος στο όνομα της καταργήσεως των διαφορών δημιουργεί συνεχώς αντιθέσεις και συνεχώς τις καταστρέφει. Και όπως ο Μωϋσής είναι ένα φερέφωνο του Ιεχωβά, ο Μαρξ είναι φερέφωνο αυτού του ισαξίως αιμοδιψούς, του Σίβα ομοιάζοντος, σχηματοποιητού της ανθρωπίνου ιστορίας, του διαλεκτικού υλισμού.

"Η δεύτερη ουσιώδης διαφορά σου, όπως τη θυμάμαι συνίσταται στο νοηματικό γεγονός ότι η ηθική (οι αξίες) του Ταλμούδ θεωρείται ως αιώνιος νόμος, εκεί όπου η μαρξιστική ηθική έχει μόνον ένα καθεστώς σχετικότητος, όντας μια λειτουργία εφήμερων προτύπων παραγωγής και διανομής. Τα Φεουδαλικά μέσα παραγωγής και διανομής αναπαράγουν, για παράδειγμα, μια ηθική. Τα κεφαλαιοκρατικά μέσα, άλλη. Πάλι, ωστόσο,

μια πιο διεισδυτική ματιά αποκαλύπτει ένα Ταλμουδικό πρόσωπο πίσω από το εφήμερο πέπλο. Στο Ταλμούδ η ηθική, ως αιώνιος νόμος, σχετίζεται μόνον με την Ιουδαϊκή φυλή και το "καθήκον" των άλλων φυλών να υποτάξουν τους εαυτούς τους στους Ιουδαίους. Οι ηθικοί κώδικες, πολυποίκιλοι, των άλλων φυλών δεν κατέχουν τέτοιες θέσεις. Αλήθεια, είναι μη - ηθικές, όπως και οι Gentile (σ.τ.μ. πολύ υποτιμητικός και προσβλητικός όρος με τον οποίο οι Ιουδαίοι χαρακτηρίζουν τους μη Ιουδαίους) εφαρμογείς τους είναι υπο - ανθρώπινα όντα, απλά ζώα, σύμφωνα με το Ταλμούδ.

"Στον κομμουνισμό του Μαρξ μία πολύ παρόμοια κατάστασις πραγμάτων προτείνεται. Οπως ακριβώς και στην Ταλμουδική ηθική οι άνθρωποι διαιρούνται σε Ιουδαίους και μη - Ιουδαίους, στην κομμουνιστική ηθική διαιρούνται, με λίγη προσοχή είτε για συνέπεια είτε για ακρίβεια, σε "προλεταριάτο" και "μη - προλεταριάτο". Η κομμουνιστική ηθική συγγενεύει με το προλεταριάτο και με το "καθήκον" του μη - προλεταριάτου να υποτάξει τον εαυτό του στο προηγούμενο. Αυτή η ηθική νοείται ως απολυτότης. Οταν ένας την παραβιάζει τότε αυτός είναι ένοχος με έναν απόλυτο, de jure τρόπο, όχι με έναν απλό de facto τρόπο όπου ο ηθικός κώδιξ είναι σχετικός: για παράδειγμα κεφαλαιοκρατικός ή φεουδαλικός ηθικός κώδιξ.

"Με λίγα λόγια, εις την παρούσα άποψιν, η ηθική του μαρξιστικού κομουνισμού καθρεπτίζει χτυπητά την Ταλμουδική ηθική. Εξομοιώνοντας το μη - προλεταριάτο από την μία με τους Gentiles από την άλλη - και, ομοίως το προλεταριάτο με τους Ιουδαίους - το ταίριασμα είναι σχεδόν τέλειο.

"Τώρα, είναι αληθές ότι τα δύο συστήματα διαφέρουν σημαντικώς στην φύση και στις ειδοποιούς των προγραφών και εντολών τους. Εάν, ωστόσο, κάποιος απλώσει γυμνές τις βασικές αρχές που βρίσκονται βαθύτερα από τις αναρίθμητες, μικροσκοπικές προγραφές και εντολές της Ταλμουδικής ηθικής και τις πιό γενικές και νεφελώδεις της κομμουνιστικής ηθικής, αυτός ο κάποιος θα ανακαλύψει ότι εκείνες οι βασικές αρχές είναι πολύ κοινές και για τα δύο συστήματα. Και στις δύο περιπτώσεις μπορούν να συμπυκνωθούν προστακτικές: "Μίσησε και βλάψε τον ξένο", και "Αγάπα και αγωνίσου για την υποσχόμενη επικράτηση του είδους σου επί του ξένου".

"Δεν είναι μυστικό, για παράδειγμα, ότι οι ιεροτελεστίες της Ιουδαϊκής θρησκείας προτίθενται και τα δύο, να θέσουν κατά μέρος τους Ιουδαίο από τον ξένο και να σιγουρεύσουν ότι ο Ιεχωβάς επιφέρει την υποσχόμενη επικράτηση των Ιουδαίων επί όλου του υπόλοιπου κόσμου. Η μια όψις του Ιουδαϊκού νομίσματος είναι μίσος για τον τρίτο (ξένο), ένα μίσος τροφοδοτημένο από μύθους προηγηγουμένων και από ισχυρισμούς υπεροχής και ξεχωρισμού: μια υπεροχή και ξεχωρισμός που δεν πρέπει να είναι - μα που μπορεί να είναι - μολυσμένες από τον ξένο. Η άλλη όψις είναι το όνειρο της υπερτάτης εξουσίας επί του κόσμου από τους Ιουδαίους, παράλληλα με τα πρόσθετα οφέλη μιας τέτοιας δυνάμεως.

Οπως ακριβώς και στην Ταλμουδική ηθική οι άνθρωποι διαιρούνται σε Ιουδαίους και μη - Ιουδαίους, στην κομμουνιστική ηθική διαιρούνται...

"Το νόμισμα του Μαρξισμού έχει ακριβώς τις ίδιες όψεις. Η μια όψις μας δίνει την εικόνα του μισητού καπιταλισμού, τους καταπιεστικούς του διωγμούς κατά του εργάτη, και την μολυσματική "μπουρζουάδικη" ηθική. Η άλλη όψις παρουσιάζει την ερχόμενη εξουσία του προλεταριάτου και τα πρόσθετα οφέλη που θα του ανήκουν.

"Εκτός του ότι το καπέλο του εργάτη στην τελευταία περίπτωση αντικαθιστά το yarmulke (σ.τ.μ. η αβαθής τιάρα με την οποία οι Ιουδαίοι καλύπτουν την κορυφή του κεφαλιού τους) στην πρώτη, ποιά είναι η διαφορά;

"Τελικά, ας επιστρέψουμε στην κατηγορία ότι η Ταλμουδική ηθική είναι

ρατσιστική και η κομμουνιστική δεν είναι. Εως εδώ, καθώς αυτή η κατηγορία είναι σωστή, αυτό το οποίο καταδεικνύει είναι ότι η ηθική του Ταλμούδ είναι ανωτέρα εκείνης του "Κεφαλαίου" του Μαρξ. Διότι ποιός μπορεί να αρνηθεί ότι η φυλή είναι πολύ πιο σημαντική, καθοριστική του τι είναι κάποιος και τι θα γίνει, από την εφήμερη οικονομική θέση κάποιου στην κοινωνία;

"Με έναν περίπλοκο και μη ξεκάθαρο τρόπο, ωστόσο, η Μαρξιστική ηθική είναι αληθινά "ρατσιστική". Σίγουρα δεν είναι "προλεταριακή". Οι ηθικές αξίες του βιομηχανικού εργάτη έχουν ανέκαθεν υπάρξει, εις την πεμπτουσία του, μπουρζουάδικες. Η ηθική του Μαρξ είναι πραγματικά του ιδίου είδους αφηρημένο παίγνιον με ηθικολογικά σύμβολα που λαμβάνει χώρα στους φιλοσοφικούς κύκλους. Είναι παρόμοιο με το τυπολατρικό παίγνιο με ηθικολογικές απαγορεύσεις και εντολές που συμβαίνει εις το Ταλμούδ. Είναι ένας τύπος παιγνίου που οι Ιουδαίοι φαίνονται ασυνήθως πεπειραμένοι, ακριβώς όπως είναι ασυνήθως πεπειραμένοι εις το σκάκι.

...οι Ιουδαίοι εγκαθίστανται σταδιακώς εντός ξένων χωρών και λαών, σταθεροποιούνται και αναπτύσσονται δια ποικίλων συνωμοτικών μεθόδων και παρά το οποιοδήποτε προσωπείο τους, θεωρούν τους μη - Ιουδαίους που τους ανέχονται και φιλοξενούν ως εχθρούς...

"Ετσι, ο κομμουνιστικός ηθικός κώδιξ είναι "ρατσιστικός" με τον ακόλουθο τρόπο: η διαμόρφωσις (πλοκή) του συνδέεται με ειδικά Ιουδαϊκά ταλέντα και ορέξεις και κατ' αυτόν τον τρόπο είναι υπολογισμένος να σιγουρεύσει, όπως η Ταλμουδική ιεροτελεστία, μια Ιουδαϊκή ανάληψη δυνάμεως. Και υπό αυτήν την άποψη δεν έχει (σ.τ.μ. είχε;) αποδειχθεί σχεδόν τόσο επιτυχής όσο και ο Ιουδαϊσμός;".

Τάδε έφη ο μαθηματικός φίλος μου, και πρέπει να ομολογήσω πως δεν μπόρεσα να τον αντικρούσω.

Σ.τ.μ. Συγγραφευς του ανωτέρω κειμένου είναι ο Εκτωρ Ρότζερς και η δημοσίευσίς του έγινε αρχικώς στο Αερικανικό Εθνικιστικό περιοδικό "Εθνική Εμπροσθοφυλακή" (National Vanguard) του Ιουλίου - Αυγούστου 1987. Εκτωρ Ρότζερς είναι το ψευδώνυμο ενός τακτικού καθηγητού της Φιλοσοφίας ενός από τα μεγαλύτερα πανεπιστήμια των μεσοδυτικών Ηνωμένων Πολιτειών.

Θα πρέπει επίσης να ξεκαθαρίσουμε εδώ και το ποιούς εννοούν οι Ιουδαίοι με τον όρο "ξένος" που αναφέρεται εντός του συγκεκριμένου άρθρου. Εννοούν ακριβώς τον οποιονδήποτε μη - Ιουδαίο ο οποίος τους ανέχεται αφελώς στην χώρα του για να πλουτίζουν και ευημερούν εις βάρος αυτού (του "ξένου") και της χώρας του. Και όχι μόνον αυτό, αλλά οι Ιουδαίοι απεργάζονται συστηματικώς την καθυπόταξη αυτού του φιλοξενούντος "ξένου" με οποιονδήποτε τρόπο και κυρίως δια της οικονομικής επικρατήσεως. Δεν υπάρχει δηλαδήκαμία σχέση μεταξύ του ρατσισμού των Ιουδαίων που είναι επιθετικός και κατά πάντων και εκείνου των Λευκών ανθρώπων που είναι καθαρά αμυντικός και στρέφεται μόνον κατά όσων απειλούν την φυλετική του αυτοτέλεια και καθαρότητα, όντας εισβολείς (οι ξένοι) εντός της ιδίας της χώρας των Λευκών ανθρώπων.

Δηλαδή οι Ιουδαίοι εγκαθίστανται σταδιακώς εντός ξένων χωρών και λαών, σταθεροποιούνται και αναπτύσσονται δια ποικίλων συνωμοτικών μεθόδων και παρά το οποιοδήποτε προσωπείο τους, θεωρούν τους μη - Ιουδαίους που τους ανέχονται και φιλοξενούν ως εχθρούς! Εχθρούς τους οποίους θα πρέπει, σύμφωνα με τα μεσσαιωνικά τους "οράματα", να καθυποτάξουν πλήρως ή καταστρέψουν ολοσχερώς. Αντιθέτως, οι Λευκοί άνθρωποι επιθυμούν απλώς να είναι ελεύθεροι και άνευ οποιασδήποτε αλλοφύλλου προσμείξεως στην ίδια ΤΟΥΣ την χώρα και χωρίς, βεβαίως, να απεργάζονται σχέδια υποδουλώσεως ή/και καταστροφής οποιασδήποτε άλλης φυλής, που με την σειρά της περιορίζεται στα δικά της χώματα.

ΙΝΔΟΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ [Β']

Επανερχόμεθα κατά συνέχειαν του Α' μέρους, το οποίο εδημοσιεύθη εις το προηγούμενο τεύχος μας.

Φυσικός Ανθρωπολιγικός Τύπος και Αρχαιολογία

Οι διάφορες απλουστευτικές θεωρίες που επιζητούσαν να ταυτίσουν το κρανιακό σχήμα εις την χρωστικότητα των Πρωτοαρίων με τους συγκεκριμένους ιστορικούς λαούς - ομιλητές Αρίων γλωσσών, αντικατεστάθησαν από επιχειρήματα και υποθέσεις άλλου είδους. Ειδικώτερον δε από νεώτερες αντιλήψεις όπου οι μετακινήσεις πληθυσμών, (μη συσχετιζόμενες με κάποιο πρωτότυπο φυλετικό πρόπλασμα Αρίου), εστηρίχθησαν σε στοιχεία που προέκυψαν από έρευνα σκελετικών υπολειμμάτων τα οποία ευρέθησαν σε προϊστορικά κοιμητήρια. Βεβαίως και αυτές οι, νεώτερες χρονολογικές, απόψεις έτειναν να συνδέσουν την γλώσσα με τον ανθρωπολογικό τύπο. Για παράδειγμα ο Heberer (1943) επίστευε πως οι Αριοι ήσαν κατ' αρχήν του Νορδικού Βορείου φυλετικού (της Λευκής φυλής). Αυτός ο μελετητής ετόνιζε πως, εφ' όσον δολιχοκέφαλα κρανία είχαν βρεθεί τόσον σε θέσεις νεολιθικών πολιτισμών της Βορείου Ευρώπης, όσον και στον καλούμενο Κεντροευρωπαϊκό "ορίζοντα της χορδωτής Κεραμεικής", αυτό εδείκνυε ότι ολόκληρος η περιοχή αυτή της Βορείου και Κεντρευρώπης ήτο πιθανότατα η Πρωτοπατρίδα. Σήμερα όμως ξέρουμε πως οι προσπάθειες τυπολογικής ταξινομήσεως των φυλετικών τύπων (ή φύλων) με γνώμονα μόνον μία κρανιακή μέτρηση είναι άκυρες (Howells, 1972).

Δολιχοκέφαλα κρανία ευρίσκονται στο μεγαλύτερο μέρος της Ευρώπης από την Μεσόγειο έως την Βόρεια Ευρώπη, χρονολογημένα και πριν από τα "κρίσιμα χρόνια" για τον καθορισμό της Πρωτοπατρίδας, αλλά και στην διάρκεια αυτών των κρισίμων περιόδων. Ακόμη, η δολιχοκεφαλία από μόνη της δεν επιτρέπει, για παράδειγμα, τον διαφορισμό μεταξύ των πιο λεπτόκορμων Μεσογείων και των πιο ρωμαλέων δομικά οψίμων τύπων Κρο - Μανιόν, που ανήκαν και οι δύο στους Ευρωπίδες (δηλαδή στην Λευκή Φυλή). Ετσι σήμερα κάθε σοβαρά χρήσις της φυσικής ανθρωπολογίας τείνει να εδράζεται σε πολυπαραγοντική ανάλυση και όχι σε "φυλές" που δημιουργούνται με μόνο κριτήριο τον κρανιακό δείκτη τους, και θεωρούνται μόνο για τον λόγον αυτόν "φυλές".

Σύγχρονες Θεωρίες

Οταν εξετάζουμε τις ποικίλες θεωρίες για την πρωτοπατρίδα, παρατηρούμε πως οι περισσότεροι ερμηνευτές εξηγούν τους Αρίους της Ασίας ως αποτέλεσμα πληθυσμιακής μετακινήσεως από την Ευρώπη. Κι' αυτή τους η άποψη στηρίζεται σχεδόν εξ' ολοκλήρου σε αρχαιολογικά, παρά σε ανθρωπολογικά δεδομένα. Ωστόσο ο φυσικός ανθρωπολογικός τύπος του "πολιτισμού του Αφανάσιεβο", ενός πολιτισμού της πρώιμου εποχής του

Ορειχάλκου, που κατελάμβανε την λεκάνη του Μινουσίνσκ και τα Αλταϊα όρη (Mallory 1989), εμφανίζει πολύ μεγάλη ομοιότητα με συγχρόνους πληθυσμούς της στέππας στην Ν.Ρωσία, (όπως εξ' άλλου συμβαίνει και με την περίπτωση του ολίγον οψιμοτέρου "πολιτισμού του Αντρόνοβο" στην Κεντρική Ασία - Schwidetsky και Rosing 1990).

Σχετικώς με την ιδία την Ευρώπη τα επιχειρήματα περί του αυτόχθονος των Αρίων, (βλ. Υπόθεση 1, στην δημοσίευση του α' μέρους - προηγούμενο τεύχος του περιοδικού), δεν απαιτείται η εξήγηση μέσω μετακίνησης πληθυσμών και την μετανεολιθική φάση (αρχή της εποχής των μετάλλων). Αυτή, η 1 υπόθεση, επιλύει ένα από τα μείζονα προβλήματα των άλλων λύσεων. Ελάχιστοι, αν όχι κανείς, αρνούνται σήμερα πως οι πληθυσμοί της νεολιθικής περιόδου της στέππας ήσαν Αριοι. Βεβαίως μάλλον οι οπαδοί της υποθέσεως 5, θα τους αναγνώριζαν σαν "Ινδο - Ιρανούς" ή κάποιος από τις οψιμότερες χρονολογικά ομάδες και όχι σαν τους αυθεντικούς Πρωτο - Αρίους της ιστορικής χαραυγής.

Αναλόγως, σχεδόν όλοι οι ειδικοί μελετητές συμφωνούν πως οι πολιτισμοί της κεντρικής Ευρώπης στην εποχή του Χαλκού ήσαν Αριοι. Ομως ελάχιστοι αν όχι ουδείς πλέον, τους θεωρούν ως τους μόνους αντιπροσωπευτικούς των Πρωτο - Αρίων. Ωστόσον δεν υφίσταται μία εξ' ολοκλήρου πειστική περίπτωση πληθυσμιακής μετακινήσεως, από την Κεντρευρώπη προς την στέππα ή αντιστρόφως, η οποία να γεννά μια διακεκομένη πολιτιστική γραμμή στον οιονδήποτε επιθυμεί να συνδέσει αυτές τις δύο περιοχές. Αυτό το αδιέξοδο όμως αίρεται εφ' όσον αποδεχθούμε μίαν ευρυτέρα περιοχή σαν οικιστικό χώρο των Πρωτο - Αρίων και εξηγούμε σαφέστερον: Σε μία πρώιμη περίοδο, η στέππα και τουλάχιστον η Βόρειος Κεντρική Ευρώπη ήσαν γλωσσολογικά ενωμένες από την Μεσολιθική περίοδο (αν όχι και ενωρίτερον). Βεβαίως αυτή η θεώρηση πρόταση μιας κοινής γλωσσικής ταυτότητας με έκταση από την Κεντρευρώπη έως τα Ουράλια συνεπάγει το ότι η γλωσσική αυτή ταυτότης εφέρετο υπό δύο εντόνως αντιθέτων ανθρωπολογικών τύπων της προϊστορικής Ευρώπης. Συγκεκριμένως, υπό των λεπτοκόρμων πληθυσμών της Κεντρικής Ευρώπης, λεπτοκόρμων εν συγκρίσει με τους "υπερμορφικούς", ευρύσωμους και υψηλόσωμους Κρο - Μανιόν Πρωτοευρωπίδες ομογλώσσους των (που εκτείνονταν από την Σκανδιναβία έως την Στέππα) - Telegin και Potekhina (1987).

Η υπόθεση 2, που αφορά μια μετακίνηση αγροτών από την Ανατολία μέσω της Ευρώπης, εξετάσθηκε με όρους φυσικής ανθρωπολογίας και γενετικής, ωστόσον, είναι αμφίβολο εάν η πιστοποιημένη με αυτούς τους όρους μετακίνηση συνάδει με τις μετακινήσεις των Αρίων. Και αυτό οφείλεται σε δύο έως τούδε αναπάντητα κατά το πλείστον ερωτήματα: (α) υπήρξε μια μετακίνηση ασιατικών πληθυσμών στην Ευρώπη στις αρχές της νεολιθικής; (περί το 7.000 π.χ.) και (β) εάν ναι, ήσαν εν τέλει αυτοί οι πληθυσμοί Αριοι; Η πρώτη ερώτηση έχει σαν πιθανέστερη απάντηση το "ναι", όσον αφορά το πρώτο μέρος της. Απάντηση που πιστοποιείται από την εξάπλωση της γεωργίας μέσω των πληθυσμών - φορέων της γεωργικής τέχνης. Αυτή την θέση αποδέχονται οι περισσότεροι ερευνητές, αν και κάποιοι αρχαιολόγοι, που μελετούν τις αρχέγονες αγροτικές ευρωπαϊκές κοινότητες δεν συμφωνούν. Τα αντικειμενικά στοιχεία του προβλήματος είναι ελειμματικά, διότι δεν υφίσταται μεγάλο ποσόν ανθρωπολογικών δεδομένων προερχομένων από Μεσολιθικούς πληθυσμούς των Βαλκανίων. Τα υφιστάμενα

Γλυπτό του Arno Breker που ενσαρκώνει θαυμάσια το Φυλετικό Ιδανικό του Λευκού Ανθρώπου

δεδομένα προέρχονται κυρίως από την περιοχή των Σιδηρών Πυλών του Δουνάβεως, καταδεικνύουν δε μία εκσεσημασμένη διαφορά μεταξύ των φυσικών ανθρωπολογικών τύπων της Μεσολιθικής και Νεολιθικής Εποχής. Παρά ταύτα ο πληθυσμός των Σιδηρών Πυλών είναι πιθανόν να αφορά ένα άτυπο, ασύνηθες απομόνωμα (Schwidetzky και Rosing - 1990). Αφ' ετέρου υπάρχει ελάχιστη αμφισβήτηση στο ότι η Νεολιθικοί πληθυσμοί των Βαλκανίων (ειδικώς στην Βουλγαρία και στην Ρουμανία), εμφανίζουν μεγάλη ομοιότητα με πληθυσμούς στην Ανατολία (Schwidetzky και Rosing - 1990). Οπως προαναφέραμε, ο φυσικός τόπος των πρώιμων καλλιεργητών στην Ουκρανία διαφέρει αξιοσημείωτα από εκείνον των θεωρουμένων ως ιθαγενών πρωτοκατοίκων της περιοχής, οι οποίοι ανήκουν στον καλούμενο τύπο Κρο - Μανιόν.

Οσον αφορά την Βόρεια Ευρώπη, είναι κατά πολύ δυσχερέστερο να ισχυριστεί κανείς το ότι υπήρξε μεγάλη εισροή πληθυσμού. Οπότε η έμφαση στην έρευνα της περιοχής αυτής (όπως και για το πλείστον της Ευρωπαϊκής περιφερείας) αφορά περισσότερο την διείσδυση πολιτιστικών στοιχείων στους εντόπιους

πληθυσμούς, παρά την βεβιασμένη εξακρίβωση εισβολών από πληθυσμούς της Ανατολίας. Πλέον σημαντική είναι η διαπίστωση, πως η όποια αποδοχή της πληθυσμιακής εισβολής στην Νοτιοανατολική Ευρώπη από την Ανατολία, δεν αντιστοιχεί κατ' ανάγκην με εξάπλωση Αρίων. Ετσι αρκετοί θεωρούν τους Νεολιθικούς πληθυσμούς της Νοτιοανατολικής Ευρώπης ως αντιπροσωπευτικούς μη-Αρίους (π.χ. η Marija Gimbutas - 1991).

Τα δεδομένα της φυσικής ανθρωπολογίας υποβοηθούν στην αποκάλυψη της σημαντικότητας της Υποθεσεως 3, δηλαδή της υποθέσεως για μια Βαλκανική - Δουνάβια πρωτοπατρίδα. Εάν η Νεολιθική περίοδος στα Βαλκάνια και ιδιαίτερα στις παραδουνάβιες περιοχές τους, είναι αποτέλεσμα μεταναστεύσεως αγροκαλλιεργητών από την Ανατολία, τότε είναι δυσχερές να αποκλεισθεί η περιοχή της Ανατολίας ως επίσης τμήμα, ή αρχικός πυρήν της πρωτοπατρίδος. Και τούτο, διότι όπως έχουμε ήδη αναφέρει, η φυσική ανθρωπολογία καταδεικνύει ότι οι Νεολιθικοί πληθυσμοί της Ανατολίας και εκείνοι των Ανατολικών Βαλκανίων ήσαν παρόμοιοι.

Τουναντίον η Υπόθεση 4, σχετικώς με τις όψιμες Νεολιθικές διεισδύσεις με πομπό την Ανατολία, έχουσα ως βάση τα δεδομένα των φυσικών ανθρωπολογικών τύπων, περιορίζεται σε περιστασιακά επιχειρήματα για κάποιες μετακινήσεις από την Ανατολία προς τα Βαλκάνια ή για τις Εικαζόμενες Ανατολιακές καταβολές του "πολιτισμού των υαλομόρφων δοχείων" (Gerhardt 1976). Πλέον πρόσφατες έρευνες (Schwidetzky και Rosing - 1990) απέτυχαν να στηρίξουν αδιαμφισβήτητα το επιχείρημα για ουσιαστικές μετακινήσεις πληθυσμών από την Ανατολία, πέραν των ήδη αποδεδειγμένων μεταξύ Ανατολίας και Ανατολικών Βαλκανίων.

Υφίσταται βεβαίως ουσιώδης συζήτησις και προβληματισμός γύρω από την Υπόθεση 5, για την οποία προτείνεται ως εξήγησις η μετακίνησις πληθυσμών της στέππας προς τα Βαλκάνια και προς την Ανατολική Κεντρευρώπη, όπου θεωρείται ότι εξεδήλωσαν μορφοποιητική επίδραση στην δημιουργία του "ορίζοντος της χορδωτής κεραμικής".

Ομως αυτή η άποψη είναι δυνατόν να υποστηριχτεί κατ' ελάχιστον και ακροθιγώς από αποδείξεις φυσικής ανθρωπολογίας. Οπως έχουμε ήδη αναφέρει, είναι δυνατόν κάποιος ευλόγως να προτείνει, (εδραζόμενος τόσον σε αρχαιολογικά όσον και σε ανθρωπολογικά δεδομένα), ότι οι πληθυσμοί της Δυτικής Σιβηρίας συνδέοντο στενώς προς εκείνους της Ευρωπαϊκής στέππας, γεγονός το οποίον παραμένει ως ελκυστική πιθανή λύσις του προβλήματος των Αρίων της Ασίας. Ομως τα δεδομένα για εισβολή τέτοιων πληθυσμών στην Κεντρευρώπη ή τα Βαλκάνια, είναι σχετικώς περιορισμένα. Αξίζει λοιπόν να αναφερθεί μια περίπτωσις πληθυσμιακής εισβολής ενός πληθυσμού Πρωτο - Ευρωπιδών στην σημερινή Ρουμανία, (μελέτη του Necrasov - 1980), κατά την όψιμο Νεολιθική. Εδώ βρίσκουμε πως ο άρρεν πληθυσμός των εισβολέων είναι κατά μέσο όρο 10εκ. υψηλότερος από τον εντόπιο άρρενα πληθυσμό, ενώ οι σχετικές διαφορές των 2 θηλέων πληθυσμών ήσαν εντόνως μικρότερες. Ωστόσον κάθε προσπάθεια να παρατηρήσουμε ανάλογα δεδομένα πέραν της Ρουμανίας εκπίπτει. Ετσι - υπάρχουν ελάχιστα στοιχεία μετακινήσεων πληθυσμών της στέππας προς δυσμάς του ποταμού Τίζα στην Ουγγαρία (Nemeskeri και Szathmary - 1987). Επίσης, δεν υφίσταται σαφής λόγος ώστε να αποδώσουμε σε πληθυσμούς της στέππας τον σχηματισμό του "ορίζοντος της χορδωτής κεραμικής" (Schwidetzky - 1980, Menk -

1980), μιας και ο φυσικός τύπος των ανθρώπων - φορέων αυτού του πολιτιστικού μορφώματος εξηγείται ευχερέστερον από την μελέτη των εντοπίων Νεολιθικών ομάδων.

Οι έρευνες που διεξήχθησαν στην περιοχή της Βαλτικής υποδηλούν κάποια πληθυσμιακή μετακίνηση προς ανατολάς στην Πρωσσία και την Δ.Λιθουανία, όμως και εδώ οι πολιτιστικοί μετασχηματισμοί εκτείνονται πολύ περισσότερον των υφισταμένων διαφορών στους φυσικούς ανθρωπολογικούς τύπους (Rimantiene και Censys - 1990, Butrimas και Censys - 1990).

Μια περιοχή που έγινε αντικείμενο μελέτης, λόγω της αξιοσημειώτης πληθυσμιακής διαφοροποιήσεως, είναι η περιοχή της Κεντρικής Βαλκανικής όπου εμφανίσθηκε ο "Πολιτισμός του Μπάντεν" (περίπου 3.300 - 2.500 π.Χ.). Εδώ πράγματι εμφανίζεται μια πρόδηλος ασυνέχεια των ανθρωπολογικών ευρημάτων, εν σχέσει προς τους προηγουμένους εντοπίους πληθυσμούς.

Γι' αυτούς μάλιστα ο Laszlo Szathmary εμφατικώς ισχυρίζεται ότι ημπορεί να προέρχονται από την Νότιο Βαλκανική (1980).

Ομως αυτή η μοναδική εξαιρετική έρευνα δύσκολα ημπορεί να έχει γενική εφαρμογή σαν επεξηγηματικός κανόνας, εφ' όσον επιδιώκουμε να συσχετίσουμε τα δεδομένα της πολιτιστικής - αρχαιολογικής αλλαγής με ανάλυση αξιολόγηση των ανθρωπίνων υπολειμμάτων ώστε να αποδώσουμε ουσιώδη λύση στο "Πρόβλημα των Ινδοευρωπαίων".

Γλώσσα και Γενετική

Στην έρευνα της προελεύσεως των Αρίων υφίσταται επίσης μία ακόμη κατεύθυνση, εκείνη της συσχετίσεως γλωσσικών και γενετικών δεδομένων ωρισμένων πληθυσμών, επί παραδείγματι η προσπάθεια συσχετίσεως του κυαμισμού και της ελλείψεως του ενζύμου β-φωσφορική αφυδρογονάση της γλυκόζης (G-GPO) με Αριες καταβολές (Giles - 1962, Andrews 1949, Boyd - 1949). Η ένα άλλο παράδειγμα: οι συγκρίσεις μεταξύ γενετικής (ή και γεωγραφικής) αποστάσεως μεταξύ πληθυσμών με παράλληλη αδρή καταγραφή των γλωσσικών διαφορών αποκαλύπτουν πως "οι ομιλητές γλωσσών από διαφορετικές γλωσσικές οικογένειες στην Ευρώπη, διαφέρουν γενετικά" όπως έγραψε ο Sokal (1988). Αυτού του τύπου οι έρευνες συνεχίζονται και διευρύνονται, έτσι πιο πρόσφατα σε μια μελέτη επισκοπήσεως των ορίων γονιδιακής συχνότητας 33 γονιδίων στην Ευρώπη, βρέθηκε πως αυτά τα γονιδιακά όρια συνάδουν με 31 γλωσσικά όρια (Barbulani και Sokal - 1990). Οι δύο αυτοί συγγραφείς επισημαίνουν ότι: τα γενετικά όρια στην Ευρώπη, είναι κυρίως χαρακτήρες "γεωγραφικών φραγμών και γλωσσικών συνόρων", επίσης σημειώνουν ότι "σε 9 από τα 11 γενετικά όρια (σύνορα) που δεν συσχετίζονται με φυσικά σύνορα, εκεί οι γλωσσικοί φραγμοί αντιτίθενται στην διαδικασία της αναμείξεως των πληθυσμών".

Αυτή η σχέση μεταξύ γενετικής συστάσεως και γλώσσης

"Η ανθρώπινη ύπαρξη είναι το αποτέλεσμα του είδους της, του φυλετικού της χαρακτήρα, των νόμων της φυλής της, της ψυχής της φυλής της"

εφαρμόζεται για την εξέταση 2 από τις υποθέσεις περί προελεύσεις των Αρίων - την 2: ”Νεολιθικό κύμα της επεκτάσεως” και 5: ”Εισβολές από την στέππα”.

Σε μία λίαν πρόσφατο έρευνά του (1992) ο Sokal και οι συνεργάτες του δεν ανευρίσκουν ουδεμία στατιστικώς σημαντική συσχέτιση μεταξύ της κατανομής των γλωσσών και των μεταναστευτικών δρόμων και κατευθύνσεων οι οποίες προβλέπονται απ' αυτές τις 2 υποθέσεις.

Αλλά αυτή η μελέτη καταλήγει συμπερασματικώς ότι: ”εάν οι Ινδοευρωπαίοι (Αριοι) προήλθαν από μία διαδικασία διακλάδωσης εντός ή εκτός της Ευρώπης και οι προγονικοί λαοί των συγχρόνων Αρίων γλωσσικών οικογενειών, ξεπήδησαν ως κλάδοι σε διαφορετικό χρόνο, μετακινούμενοι σε διαφορετικές περιοχές της Ευρώπης όπου κατόπιν διαφορίσθηκαν, θα ενεφάνιζαν ένα σταθερότυπο (μια εικόνα συστατική της δομής και της λειτουργίας τους) ωσάν αυτόν που εμείς βρήκαμε”.

Οι γενετικές έρευνες είναι αναντίρρητα συναρπαστικές, ιδιαίτερα όταν ανάλογοι ερευνητές εγκύπτουν στο γλωσσολογικό πεδίο, οπότε εντέλει προκύπτουν σοβαρότατα συστήματα ακριβεστάτων συσχετισμών. Αφ' ετέρου όμως, τα συμπεράσματα ημπορεί να είναι ενένδοτα στην υπερσκεπτικιστική κριτική κάποιου άλλου ειδικού, ή να ομοιάζουν εσφαλμένα απέναντι σε μεριστική υπερλεπτομερή εξέταση της σχέσης γλωσσολογικών - γενετικών συνόρων. Και για να γίνουμε σαφέστεροι γύρω από τα όμοια προβλήματα: Κατ, αρχήν οι έρευνες αυτές της γενετικής βασίζονται όλες στην σύγχρονη μεταπολεμική (μετά τον Β' Μέγα Πόλεμο - 1945) περίοδο. Οπότε οι μελετώμενοι πληθυσμοί και οι γλωσσολογικές αποστάσεις ή τα σύνορά τους που τίθενται υπό εξέταση και δοκιμασία είναι επίσης σύγχρονα. Ενεκα τούτου υφίσταται μικρά μόνον βεβαιότης στην ταυτοποίηση - αναγνώριση των γλωσσικών συνόρων τα οποία υποτίθεται ότι συσχετίζονται ή και ταυτίζονται εξ' αρχής με τα γενετικά και γλωσσολογικά σύνορα μεταξύ των Ούγγρων αφ' ενός και των Αυστριακών και ομιλητών των Ρωμανικών γλωσσών αφ' ετέρου (1990). Η επιλογή αυτών των συνόρων είναι απόλυτα λογική, εφ' όσον αποδεχθούμε ότι η γλώσσα καθόρισε τις γραμμές διασταύρωσης - γάμου, παρά βεβαίως το γεγονός πως ολόκληρη η περιοχή που εσωκλείει την Ουγγαρία, την Ρουμανία και την τέως Γιουγκοσλαβία υπήρξε χώρος μειζόνων πληθυσμιακών μετακινήσεων. Εκεί είχαν ζήσει Κέλτες και Γότθοι πριν από τον ερχομό των Αβάρων με την Αλταϊκή γλώσσα - οι οποίοι κατείχαν την ιδια περιοχή, τουλάχιστον για μια περίοδο, με τους Ούγγρους -. Τα υποτιθέμενα σύνορα εξάπλωσης των Ρωμανικών γλωσσών (εδώ ταυτιζομένων με την υφισταμένη στην περιοχή Ρουμανική γλώσσα) είναι ακριβώς ανάλογα με τα σύνορα της Δακικής, ενώ βεβαίως τα των Αυστριακών δηλαδή Γερμανών και Γερμανικής, ήσαν προηγούμενα όρια Κελτόφωνων πληθυσμών. Εν' ολίγοις, μπορούμε να ανακαλύψουμε κάποιες σίγουρες συσχετίσεις μεταξύ γλωσσικών και γενετικών συνόρων, όμως είναι αβέβαιον το πότε και μεταξύ ποίων εγκατεστάθησαν κατ' αρχήν αυτά τα σύνορα, ασχέτως με το ποιοί τα διατηρούν τώρα. Πάνω σ' αυτόν τον προβληματισμό οι Barbujani και Sokal στέκουν εξαιρετικά εναργείς και επισημαίνουν πως ακόμη και τα μεταξύ Πρωτοσλάβων και πρωτοφίννων γενετικά σύνορα πιθανόν να οφείλονται σε πρωιμότερες ακόμη μετανα- στεύσεις. Αυτή η τοποθέτηση φαίνεται ως εικοτολογία αλλά αποκτά κρίσιμη σημασία εάν επαχθεί στην σύνολο εξεταστική συλλογιστική διαδικασία για κάποιες

από τις θεωρίες περί κοιτίδος - πρωτοπατρίδος των Αρίων.

Ετι περαιτέρω, ενώ οι στατιστικές προσεγγίσεις ημπορούν να υποστηρίξουν μία συνέχιση μεταξύ γλωσσικού και γενετικού συνόρου, παραλλήλως υφίστανται παράδοξες ή και ανερμήνευτες διαπιστώσεις στον χάρτη που εδημοσίευσαν οι ανωτέρω σημαντικοί ερευνητές. Μοιάζει όλως παράδοξο το γεγονός της εμφανίσεως ενός γενετικού συνόρου μεταξύ των γλωσσικών κοινοτήτων Ολλανδίας και Γερμανίας, δηλαδή δύο τόσον στενά συνδεομένων Τευτονικών γλωσσών. Ενώ παραλλήλως δεν αναγνωρίζεται κανένα σαφές γενετικό σύνορο που διατέμνει το Βέλγιο, ώστε να ξεχωρίζουν οι ομιλητές Τευτονικών (Γερμανική - Φλαμανδική) και Ρωμανικών (Γαλλική - Βαλλονική) γλωσσών. Αυτό το σύνορο που υποτίθεται πως παρέμεινε σχετικώς σταθερό για τα προηγούμενα 1500 χρόνια, αποδίδεται στην νοτίως διευθυνομένη πίεση των Τευτονικών γλωσσών, (στην συγκεκριμένη περίπτωση μέσω Φραγκικών και Σαξωνικών πληθυσμών), προς την περιοχή όπου σήμερα είναι το Βόρειο Βέλγιο.

Ανάλογα η γλωσσική διαίρεση μεταξύ των κατοίκων της τέως Βόρειας - Νότιας Γιουγκοσλαβίας υποτίθεται πως συσχετίζεται με ένα γενετικό (κατά συνέπεια πρωϊμοτέρως φυλετικό) σύνορο.

Ακόμη, δεν παρουσιάζεται στην έρευνα αυτή κανένα γενετικό σύνορο σαφώς διακρινόμενο μεταξύ Γερμανών και Βάλτων ή Σλάβων, ενώ θα περιμέναμε να υφίστατο μία πλέον πρόδηλος διαφορά.

Εδώ οφείλουμε αγαπητέ αναγνώστη να επαναλάβουμε την άποψή μας για την εξαιρετική σοβαρότητα που περικλείει το θέμα του Ινδοευρωπαϊκού προβλήματος. Είναι ένα ζήτημα κρίσιμο και σημαντικό από ιδεολογικής πολιτικής, εθνικής και ιστορικής σκοπιάς. Επίσης η προσέγγιση του άπτεται πλην των άλλων και του ηθικού χρέους που έχουμε απέναντι της Αληθείας.

Γι τούτο και αποπειρώμεθα την κατά το δυνατόν συνοπτική (και κατ' έκτασιν τουλάχιστον, πλήρη) παρουσίαση των θεμελιωδών υποθέσεων και διαπιστώσεων γύρω από το ζήτημα.

Οπότε είναι μοιραία η αναφορά μας σε πιθανώς ασυνήθη αντικείμενα.

Ομως παρά το πεπερασμένο των τεχνικών μας δυνατοτήτων, θα συνεχίσουμε την περαιτέρω παρουσίαση του θέματος, εκθέτοντες τις απόψεις των ερευνητών, ώστε στο κοινό μας να διαμορφωθεί το απαραίτητο θεμελιώδες απόθεμα γνωστικών εφοδίων.

Για να σταματήσει κορυβαντιούσα η αυτοχθονική υστερία των ποικιλόνυμων "αναδελφιστών" η οποία δηλοί εσκεμμένη παραπληροφόρηση, ημιμάθεια ή επιεικέστατα κακοήθη κομπασμό.

Θα συνεχίσουμε λοιπόν, εις πείσμα των οψίμων ή κιβδήλων υπερπατριωτών, την μεθοδικήν έκθεση της αληθείας και των κατευθύνσεων που οφείλει να ακολουθήσει η έρευνα και η στοιχειοθέτησις της Γνώσης.

Ως Ελληνες και Εθνικισταί να μην λησμονούμε ποτέ: "Η Γνώση είναι το Ξίφος του Πνεύματος".

ΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΥ

Είναι ολότελα ξεκάθαρο πως δίχως την βάση της ιδεολογικής διαπαιδαγώγησης, δεν μπορεί να στεριωθεί και να ανυψωθεί στο ύψος των τωρινών συνθηκών κι αναγκών το απαραίτητο οργανωτικό και πολιτικό έργο μιας κίνησης Εθνικιστικού χαρακτήρα, όπως είναι ο Λαϊκός Σύνδεσμος.

Για να διευρύνουμε τον Αγώνα μας είναι βέβαια πρώτη κι απαραίτητη προϋπόθεση η ακλόνητη Πίστη στην Εθνικιστική ιδέα, αλλά αυτή η Πίστη που ριζώνει στο αίσθημα Τιμής του κάθε πολιτικού στρατιώτη, γίνεται ακλόνητη και Πανίσχυρη με την φανατική προσήλωση στα ιδανικά μας σε συνδιαμό με την στέρεη γνώση των αξιών μας. ΜΟΝΟ τότε είναι δυνατόν η απόφαση για αγώνα να χρησιμεύσει σαν αφετηρία μιας θετικής, συνεχούς πολύπλευρης και γόνιμης δράσης, που απαιτείται για την ΣΩΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ, του ΕΘΝΟΥΣ και της ΠΑΤΡΙΔΑΣ.

Ο τρομακτικός κλονισμός που προξένησε ο Β' Μεγάλος Πόλεμος στους Λαούς της Ευρώπης, στις κοινωνίες τους και στον Πολιτισμό τους, ανέσυρε στο προσκήνιο της Ιστορίας πλήθος ζωτικών προβλημάτων κι ακόμα, γέννησε πληθώρα νέων. Ακόμα περισσότερο η τωρινή φάση της "Παγκόσμιας Μονοδυναμίας" των ΗΠΑ (που είναι Ανδρείκελο του Διεθνούς Σιωνισμού) διογκώνει και επιταχύνει την επίδραση τούτων των προβλημάτων. Πολύ περισσότερο για τον Λαό και την Πατρίδα μας που έχουν το σκληρό προνόμιο της μακρότατης Ιστορικής, Πορείας και της Συνοριακής Θέσης στην Ευρωπαϊκή Ηπειρο.

Η ραγδαία επιτάχυνση της Ιστορικής εξέλιξης δείχνει πως θα κληθούμε σύντομα να δώσουμε την ΛΥΣΗ σ' αυτά τα προβλήματα, με πυρετώδη συνεργατικότητα και άμετρες ενδεξιότητες που οφείλουμε να αναπτύξουμε μεθοδικά.

Η αλλαγή του παγκοσμίου καταστατικού Χάρτη , η γέννηση νέων συγκρούσεων και συμφερόντων καθώς και "νέων" αληθινών ή χαλκευμένων κρατών, οι αυξανόμενες οικονομικές κρίσεις, η ανεργία, η τρομοκρατία, η πνευματική κατάπτωση και η ηθική κατάρευση οδηγούν τον άνθρωπο της "μεταβιομηχανικής κοινωνίας", της "πληροφορικής" και της πανφυλετικής "Δημοκρατικής" Διεθνούς κοινωνίας σε πραγματικό χάος. Αρχίζουν να σχηματοποιούνται στην ψυχή των Ευρωπαϊκών Λαών αγωνιώδη ερωτηματικά που συγκλονίζουν ολοένα και περισσότερους νέους, παρά την ψευδαίσθηση του "Παραδείσου" που καλλιεργεί το Σύστημα. Νέους που ξεφεύγουν από την πραγματικότητα και την πλάνη των "Προ - κατ" επαναστάσεων που σκηνοθετεί ο Εβραίος. Σήμερα που το δημογραφικό, το οικολογικό, το διατροφικό και το ενεργειακό πρόβλημα κλιμακώνονται και συρρέουν σ' ένα κοντινό φρικτό μέλλον, εμείς οι Εθνικιστές γνωρίζουμε πλέον με Απόλυτη Βεβαιότητα πως η θέση μας έχει ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΘΕΙ, και στέκει μόνη ασπίδα της Ζωής.

Σήμερα, όπου η Ασιατογενής μοιρολατρεία και η Λεβαντίνικη αστάθεια λύγισαν τους απoριζωμένους από τις καταβολές τους Ευρωπαϊκους Λαούς, (καθώς εύκολα ο Διεθνής Εβραίος τους οδηγεί πρώτα στο βάρβαρο της κοινωνικής αταξίας και καθολικής πολιτιστικής σήψης για να επιβάλλει κατόπιν ανοικτά πια, την φανερή παγκόσμια δικτατορία του Εκλεκτού Λαού), σήμερα περισσότερο παρά ποτέ, φαίνονται ξεκάθαρα ποιοί θα σταθούν αδούλωτοι και όρθιοι απέναντι στη Φρίκη. Μόνο αυτοί που διατήρησαν υγιή τα ένστικτά τους και την ζωτική ορμή που ξεπηδάει από την ΦΥΛΕΤΙΚΗ ΨΥΧΗ. Ετσι γίνεται πρόδηλο και σαφές πως πριν από τον Ολεθρο και τον Εκμηδενισμό υπάρχει μονάχα μιά στερνή επλπίδα:η Επιστροφή στο Εθνικιστικό Ιδεώδες. Το μόνο όπλο αμύνης και αγώνα, το μοναδικό σύμβολο Πίστης στις δυνάμεις της Ζωής. Στο Εθνικιστικό Ιδεώδες, θεμελιωμένο στον αγώνα και την θυσία του χθες και οχυρωμένο από την εμπειρία της προσωρινής ήττας. Εάν ο Λαός μας και οι συγγενικοί Λευκοί Ευρωπαϊκοί Λαοί δεν σταθούν ικανοί για το υπέρτατο σωτήριο σκίρτημα αντιδράσεως, υπάρχει μόνο μία άλλη εναλλακτική πορεία: ΤΟ ΤΕΛΟΣ της Ιστορίας μας,του Πολιτισμού μας, των

Πατρίδων μας, της ιδιας μας της Βιολογικής Υπαρξης.

Μέσα από την τρομακτική αβεβαιότητα και το ευδαιμονιστικό - κοσμοπολίτικο κοινωνικό χάος της σημερινής Ευρώπης, ξεπροβάλλει με απόλυτη ιστορική αναγκαιότητα η ιδεολογική και πολιτική οντότητα του Εθνικισμού για να δώσει τις ραγδαίες και αποφασιστικές λύσεις στα αγωνιώδη ερωτήματα των αρχών του νέου αιώνα που φθάνει. Σαν ΑΛΗΘΕΙΑ - ΣΩΤΗΡΙΑ - ΕΛΠΙΔΑ.

Ο Λαός μας, οφείλει να επανεύρει και να ζωογονήσει στα τρίσβαθα της ψυχής του το ζώπυρο και δυναμικό αρχέτυπο της αιώνιας επιστροφής, την πεμπτουσία του Ηλιακού Συμβόλου.

Μόνον έτσι θα μπορέσει να ξαναβιώσει την Φυλετική συνέχεια, την προγονική Σοφία και να σταθεί απρόσβλητος από το μίσος κι ατάραχος από τους ερχόμενους (φανερούς ή ακήρυκτους) πολέμους ή τις κοινωνικές θύελλες.

Ζούμε σε εποχές συγκλονιστικών γεγονότων, όπου τα διεθνή δρώμενα αποκαλύπτουν πως κοντοζυγώνει η περίοδος των μεγάλων αποφάσεων και των σκληρών αγώνων. Τούτο φαίνεται διαρκώς εμφατικότερα, η Πρόκληση της μοίρας βρίσκεται όχι στο απώτατο μέλλον αλλά δραματικά κοντά. Η συνέχεια και η νέα οργάνωση της Ζωής,τα πολιτειακά σχήματα του Αύριο, η εξακολούθηση της Πολιτιστικής Δημιουργίας διαθλούνται μέσα από την εποχή μας. Οποιος δεν είναι ικανός να βιώσει αυτήν την ιστορική πραγματικότητα και την προοπτική της, είναι καταδικασμένος να τελματωθεί σε ιδεολογικές πλάνες και να μείνει μέχρι τέλους ξένος στον πολιτικό ρεαλισμό. Παγιδευμένος σε αγκυλωμένα διεθνιστικά - μαρξιστικά ρεύματα ή όργανο του κοσμοπολίτικου φιλελευθερισμού που αποτελεί το πλέον πρόσφατο προσωπείο του ΕΧΘΡΟΥ ΤΩΝ ΛΑΩΝ: ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΒΡΑΙΣΜΟΥ. Μοιραία λοιπόν ο αφελής ή εξωνημένος αυτός τυχάρπαστος, ανώνυμος ή επώνυμος, θα παραμένει εχθρός του Εθνικισμού.

Ολοι οι εκούσια ή ακούσια μυωπικοί ταγοί ή οπαδοί των ποικιλώνυμων και ποικιλόχρωμων "δημοκρατικών" διεθνισμών αδυνατούν να ιδούν ξεκάθαρα την απτή και συγκεκριμμένη επαλήθευση των ιδεών μας.

Των ιδεών μας που επέζησαν του μεγαλυτέρου διωγμού της Ιστορίας, που νίκησαν την συνωμοσία σιωπής, την φίμωση των κυρήκων της Αλήθειας, τον δόλο και την διαστρέβλωση. Των Ιδεών μας που μπορούν οπως και τότε να ενσαρκώσουν τους πόθους για Κοινωνική Δικαιοσύνη και Εθνική Ανεξαρτησία. Ιδέες γεμάτες σφρίγος και δραματικό μεγαλείο, ικανές να γεννήσουν μια Εθνική Πρωτοπορεία με συνείδηση της αποστολής της.

Αυτές οι παραπάνω διαπιστώσεις προδιαγράφουν το επιπλέον χρέος που έχουμε εμείς οι Ελληνες Εθνικιστές να περάσουμε από την ενστικτώδη και διαισθητική κατανόηση των Ιδεών μας, στην απόλυτα συνειδητή τους κατανόηση και ύστερα στην σαφέστερη και απλούστερη μετάδοσή τους προς τις δυνατόν ευρύτερες ομάδες του Λαού.

Το προσωπικό και συλλογικό αυτό χρέος μας, επιβάλλει την πλήρη και σαφή κατανόηση των πολιτειακών μορφών που επαγγελόμαστε, του βαθύτερου νοήματός τους, καθώς και των Πρακτικών Κοινωνικών λύσεων που αυτές προσφέρουν. Εθνικιστής σήμερα σημαίνει πολιτικός στρατιώτης της Φυλετικής - Εθνικής και Ευρωπαϊκής ιδέας, **με συνείδηση της υπεροχής της κοσμοθεωρίας μας που εδράζεται στην αδιαμφισβήτητη φυσική και ιστορική πραγματικότητα.** Και συνείδηση σημαίνει πειθαρχική και κριτική προσέγγιση, όχι αποφθεγματική θεώρηση: για την Κοσμοθεωρία και Βιοθεωρία, για την Ιδεολογία και την Πολιτική Πρακτική του Εθνικισμού.

"Το κατηγορώ ενός Ελληνα Εθνικιστή εναντίον των νεόκοπων δεσμοφυλάκων της ψυχής".

Κατέφτασε πλέον η εποχή που η "Εθνικιστική" τοποθέτηση δεν αποτελεί πολιτική ή άλλου είδους προτίμηση. Είναι πλέον απτή επιλογή των ανθρώπων εκείνων που επιθυμούν και μόνο να ζήσουν. Εκείνων που δεν θέλουν να χαθούν στο αβυσσαλέο χάος της ανωνυμίας μα που επιδιώκουν να φέρουν ταυτότητα, προσωπική σκέψη και βούληση.

Και σε λίγο χρονικό διάστημα εκείνων που θέλουν να αποκαλούνται απλά και μόνο "Ελληνες" και όχι οτιδήποτε άλλο.

Οχι πια για μια νέα στείρα αρχαιομανία όσο για μια αναγκαία διατήρηση της ίδιας μας της ύπαρξης.

ΝΕΑ ΑΠ'ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Σύμφωνα με την εβραϊκή εφημερίδα "AUSWEG", 14ο έτος, Αριθμός 4, της οποίας αρχισυντάκτης είναι ο "γνωστός διώκτης" Simon Wiesenthal, οι επιγραφές στο στρατόπεδο του Αουσβιτς άλλαξαν, "ακολουθώντας τα νέα επιστημονικά δεδομένα"!

Ετσι σύμφωνα με αυτές δεν θα αναγράφεται ότι 6.000.000, ούτε όπως μέχρι πρότεινος 4.000.000, άνθρωποι δολοφονήθηκαν εκεί, αλλά θα αναγράφεται ο αριθμός 1.500.000. Μήπως αν συνεχισθεί αυτή η φθίνουσα πορεία στους αριθμούς, στην επόμενη δεκαετία έχουμε τον αριθμό ...0; Πέραν αυτού όμως θα θέλαμε να συμπληρώσουμε μερικά στοιχεία για αυτά τα επιστημονικά δεδομένα. Η εφημερίδα AUSWEG αναφέρεται, με το γνωστό, βέβαια, ύπουλο τρόπο και χωρίς να δίνει πλήρεις πληροφορίες, στην "έρευνα LEUCHTER". Συντάκτης της έρευνας αυτής που έγινε σε δύο σκέλη, σε δύο ομάδες γερμανικών στρατοπέδων κρατουμένων του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, μεταξύ των οποίων ήταν και τα Χάρτχαϊτ, Μαντιγιανγκ, Νταχάου, Μπιρκενάου και το Αουσβιτς, είναι ο Fred Leuchter, για τον οποίο είχαμε αναφερθεί και πάλι σε προηγούμενο φύλλο μας.

Ο Leuchter, αμερικανός, μηχανικός στο επάγγελμα, κατασκευαστής θαλάμων αερίων και εγκαταστάσεων εκτελέσεων σε αμερικανικά σωφρονιστικά ιδρύματα και σε σφαγεία, ανέλαβε να διεξάγει επί πληρωμή μία έρευνα, για λογαριασμό του Ernst Zundel, ενός εκ των εκπροσώπων των Ρεβιζιονιστών, σχετικά με τους θαλάμους αερίων των στρατοπέδων αυτών. Ο Leuchter, λοιπόν, συνέλεξε δείγματα από τους τοίχους, το πάτωμα, τις πόρτες των θαλάμων, τράβηξε φιλμ και πολλές φωτογραφίες από όλους τους χώρους των στρατοπέδων και μετά από εξονυχιστικές μελέτες, σύγκρισης και εργαστηριακές αναλύσεις εξέδωσε το πόρισμά του, σύμφωνα με το οποίο οι υποτιθέμενοι θάλαμοι αερίων ούτε λειτούργησαν ποτέ ούτε και θα μπορούσαν να λειτουργήσουν ως χώροι εκτελέσεως ανθρώπων.

Φυσικά η έρευνα αυτή θάφτηκε από το κατεστημένο των ΜΜΕ, όμως παρ' όλα αυτά τράνταξε το οικοδόμημα του ψεύδους, δημιουργώντας την ανεπανόρθωτη ρωγμή.

(Σημ: Περισσότερα στοιχεία για την έρευνα του Leuchter θα βρείτε στο περιοδικό "Χρυσή Αυγή", αρ. τεύχους 75, Δεκέμβριος 1992).

- Πριν από 1 περίπου χρόνο στο Μελν της Γερμανίας κάηκαν από εμπρησμό ξενώνα μεταναστών, τρεις Τούρκοι. Στις επόμενες μέρες έγιναν πρωτοφανείς για τα χρονικά συλλήψεις Εθνικιστών. Τελικά, η Γερμανική "δικαιοσύνη" αποφάνθηκε την εβδομάδα που μας πέρασε, ότι ο Μάϊκλ Πίτερς 26 χρόνων και ο Λαρς Κρίστιενσεν έπρεπε να καταδικαστούν σε ΙΣΟΒΙΑ και 10 χρόνια κάθειρξη αντίστοιχα. Το δικαστήριο τόνισε πως αυτοί οι δύο νεαροί είναι εκφραστές του νούμερο 1 κινδύνου που απειλεί την κοινοβουλευτική δημοκρατική ομαλότητα. Οι γερμανικές μυστικές

υπηρεσίες, δήλωσαν δια στόματος εκπροσώπου τους, ότι οι γερμανοί εθνικιστές δρουν βάσει πανγερμανικού οργανωμένου σχεδίου, σημειώνοντας ραγδαία άνοδο.

- Σε μία έρευνα του Spiegel με ερωτήσεις ανάμεσα σε ψηφοφόρους ολόκληρης της γερμανικής επικράτειας, εμφανίστηκαν τα εξής αποτελέσματα: Στην ερώτηση σχετικά με "την εμπιστοσύνη στα κόμματα", 10% των ατόμων δήλωσε "πλήρη εμπιστοσύνη", 51% "περιορισμένη εμπιστοσύνη" και 38% "καμμία εμπιστοσύνη".

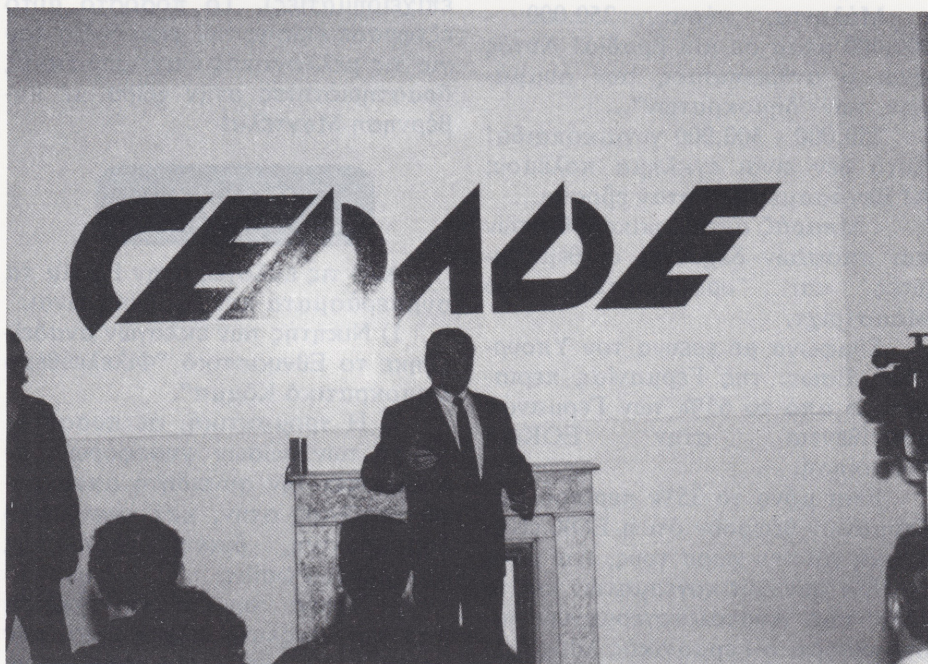
Στην κεντρική γερμανία, δε, τα αποτελέσματα ήταν ακόμη πιο εντυπωσιακά: αντίστοιχα ήταν 4%, 43%, και 52%. Οι αναγνώστες μας θα θυμούνται τα αποτελέσματα αντίστοιχων δημοσκοπήσεων στην Ελλάδα, που τα είχαμε δημοσιεύσει στην εφημερίδα μας και τα οποία φανέρωναν την δυσαρέσκεια του κόσμου στο πολιτικό κατεστημένο και στο σύστημα.

Ας μην απορούν λοιπόν οι ψευτοκουλτουριάρηδες και οι πολιτικάντηδες για την άνοδο του Εθνικισμού μιας και ο κόσμος αρχίζει να αναγνωρίζει σ' αυτόν την μόνη λύση και ελπίδα.

- Σύμφωνα με την εφημερίδα "Nachrichten Aus Israel" 3/93, σελ. 16 "το 1992 ο αριθμός των ρατσιστικών επιθέσεων εναντίον εβραίων στις ΗΠΑ αυξήθηκε σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά κατά 48%. Επίσης αναφέρεται ότι σύμφωνα με δημοσκοπήσεις 20% των Αμερικανών πολιτών εκδηλώνονται ως άκρως αντισημίτες".

Από τις πρόσφατες εκλογές: το 10% των Αμερικανών γερουσιαστών είναι εβραίοι.

Ακόμη το 41% των Αμερικανών, σύμφωνα με αντιπροσωπευτικές έρευνες, πιστεύουν ότι οι

Ο στρατηγός Degrelle ομιλεί σε συνέδριο Ευρωπαϊκών Εθνικιστικών Κινημάτων που πραγματοποιήθηκε τον περασμένο Νοέμβριο στην Ισπανία.

εβραίοι κατέχουν πάρα πολύ δύναμη μέσα στο κράτος τους...

Σύμφωνα με επίσημο έγγραφο των διοικητικών αρχών της πόλεως της Δρέσδης το οποίο απαντά σε χιλιάδες γράμματα πολιτών που ρωτούσαν για τον πραγματικό αριθμό των θυμάτων του βομβαρδισμού της 13/14 Φεβρουαρίου 1945 (εποχής που το αποτέλεσμα της εκβάσεως του πολέμου ήταν προφανές, και σε μια πόλη που δεν αποτελούσε στρατιωτικό στόχο) αναφέρει ότι:

"Επιβεβαιωμένα στοιχεία της Αστυνομίας της Δρέσδης αναφέρουν ότι μέχρι τις 20/3/1459, είχαν ταφεί 202.040 νεκροί, κυρίως γυναίκες και παιδιά. Από αυτούς μόνο 30% μπορούσαν να αναγνωριστούν. Συμπερασματικά το νούμερο των εκλιπόντων των 250.000 - 300.000 είναι ρεαλιστικό. Ανάλογες νέες έρευνες δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί..."

Μάλιστα, κύριοι, 250.000 - 300.000 μέσα σε μία βραδιά! Αυτός είναι ο ανθρωπισμός των συμμάχων, των "δημοκρατών"...

250.000 - 300.000 γυναικόπαιδα! Αυτό δεν είναι έγκλημα πολέμου; Α! Ξεχάσαμε. Δεν ήταν εβραίοι...

- Μπαράζ αντιεκοκικών θέσεων και απόψεων δέχονται οι θεμελειωτές και "οραματιστές" του Μάαστριχτ.

Σύμφωνα με έρευνα του Υπουργείου Εσωτ. της Γερμανίας περισσότερο από το 65% των Γερμανών αντιτίθενται στην ΕΟΚική ενωποίηση.

Ετσι μόνο το 35% περίπου των Γερμανών θεωρούν ότι η ΕΟΚ είναι θετική για την χώρα τους, ενώ μόνο το 18% των Δυτικογερμανών και το 12% των Ανατολικογερμανών πιστεύουν ότι ο Γερμανικός λαός έχει κάτι να κερδίσει από την Κοινότητα των πολυεθνικών... Μαύρα σύννεφα πάνω από το κεφάλι τους! Εμάς τους Ελληνες γιατί δεν μας ρωτάνε; Τι φοβούνται;

Ν.ΑΦΡΙΚΗ

Εβραϊκή Εταιρεία, έκανε έρευνα - δημοσκόπηση στους επιχειρηματικούς κύκλους της Ν.Αφρικής - που κρατούνται εξ' ολοκλήρου από εβραίους: Το αντικείμενο της έρευνας ήταν "ποιά κυβέρνηση προτιμούν οι επιχειρηματίες" (εξάλλου αυτή η κυβέρνηση θα εκλεγεί!). Το εκ των προτέρων γνωστό αποτέλεσμα, ήταν το κόμμα του Μαντέλα. Η έρευνα που έγινε για λογαριασμό του επιχειρηματικού συμβουλίου της Ν.Αφρικής, της ραδιοτηλεοπτικής ένωσης και των δύο μεγαλύτερων εφημερίδων, έδειξε ότι το 86% των επιχειρηματιών θέλουν για κυβέρνηση το Εθνικό Αφρικανικό Κογκρέσσο (το κόμμα που χρηματοδοτούν, όλοι οι εβραίοι επιχειρηματίες). Το ποσοστό αυτό εξέφρασε επίσης την αισιοδοξία του για τις μελλοντικές επιχειρηματικές δραστηριότητες στην χώρα με κυβέρνηση Μαντέλα!

ΡΩΣΙΑ

Από τις εκλογές στην Ρωσία τα συμπεράσματα που βγαίνουν είναι:

1) Νικητής των εκλογών αναδείχθηκε το Εθνικιστικό "Φιλελεύθερο Δημοκρατικό Κόμμα".

2) Η τρομακτική, σε ποσοστά, αποχή των ρώσων ψηφοφόρων, αποδεικνύει την συνειδητή αποστροφή του λαού στην, κατ' ευφημισμό δημοκρατική, διακυβέρνηση της σύγχρονης Ρωσίας

3) Παρά την τελική έγκριση από την απόλυτη πλειοψηφία των ψηφοφόρων - που άσκησαν το εκλογικό τους δικαίωμα - θα ομιλούμε για απόλυτα οριακές

καταστάσεις. Με άλλα λόγια, η Ρωσία θα αποκτήσει νέο Σύνταγμα, το οποίο θα έχει λάβει την έγκριση περίπου το 25% του ρωσικού λαού! Τώρα, τι είδους "δημοκρατία" είναι αυτή μόνο οι διεστραμένοι εγγέφαλοι, που την επινόησαν, είναι σε θέση να μας την εξηγήσουν... Τέταρτον οι προσεχείς πολιτικές εξελίξεις στη Ρωσία αναμένονται ραγδαίες και κρύβουν πολλές εκπλήξεις Το σίγουρο είναι πως ο Εθνικισμός έχει ανοίξει τον δρόμο της επιστροφής!

Οι πρώτες δηλώσεις του μεγάλου νικητή των εκλογών Ζιρινόφσκι, είναι ενθαρρυντικές όχι μόνο για τον Εθνικισμό αλλά και όσον αφορά την Πατρίδα μας (κυρίως οι δηλώσεις περί Τουρκίας και

ДОРОГУ — НОВЫМ СИЛАМ!

ФРОНТ НАЦИОНАЛ-РЕВОЛЮЦИОННОГО ДЕЙСТВИЯ № 3(5) 1993 г.

НАШЕ ЗАВТРА

Я люблю горизонты окраин
В пелене ядовитых дымов.
Там вздымается почва буграми,
Там встают вертикали домов.

Там в панели, как в северный берег,
Бьется ветер, взметающий хлам ...
Территория новых империй
Начинается там.

Завтра примут джинсовые дети
И труда, и оружия груз.
И шагнет в эту даль, в этот ветер
Раса новая, новая Русь.

Здравствуй, наше суровое счастье —
Сталь простора, крутой небосклон!
Катакомбные символы свастик
Освящают железобетон.

Алексей Широпаев

ГИБНУЩИЕ США

Нынешний упадок американского общества часто сравнивают с последними днями вырождения Древнего Рима. И хотя подобное сравнение в целом оправданно, еще больше поражает сходство хаотического состояния дел в сегодняшних США с судьбой маленького клочка суши в южной части Тихого океана, называющегося островом Пасхи. Этот островок, лежащий в 2300 милях к западу от Чили, площадью всего 45 кв. миль, известный аборигенам как Рапа Нуи или «Пуп Мира», был открыт капитаном голландского корабля в конце 18 века, в пасхальную субботу. Но подлинная его история писалась задолго до высадки на него капитана Рогевеена и начиналась вовсе не в Тихом океане, а в прибрежных нагорьях Перу.

Там процветала великолепная цивилизация гигантских пирамид и грандиозных храмов, обширных систем ирригации и циклопических водохранилищ, управлявшаяся жрецами-астрономами, обладавшими знаниями высшей математики, позволявшими им точно вычислять движение Солнца, Луны и звезд. Дошедшие до нас индейские легенды говорят, что правители Наска — так именовалась эта цивилизация — были высокими белыми людьми с рыжими волосами. Они называли себя сыновьями и дочерьми Кон-Тики-Виракоча или «Морской пены». Этот легендарный отец андской цивилизации, как известно, прибыл с другой стороны Атлантического океана после великого потопа, и по традиции многие исследователи связывают его происхождение с затопленным городом Атлантида. Представляется, тем не менее, что Виракоча мог быть представителем любой из арийских цивилизаций (троянской, греческой, этрусской и т. д.), которые процветали в древности. Приплыл ли он в Южную Америку намеренно или просто потерпел кораблекрушение вместе со своими спутниками, никто не знает. Но его технологическое превосходство над американо-индейскими аборигенами стало импульсом становления высокой культуры в Андах.

В пустыне астрономы Наски выскребали гигантские изображения животных — пауков, китов, кондоров и т. д. — и идеально прямые линии, тянущиеся на многие мили, как элементы ландшафтной небесной карты. Эти великолепные рисунки, вырезанные прямо на местности, еще и сегодня могут видеть путешественники, приезжающие в Перу, равно как немногие уцелевшие древние пирамиды, стоящие еще в безмолвных развалинах. Но 1600 лет назад они были частью живого общества, находившегося в кризисе. Какого-то рода великое восстание свергло с трона белую аристократию, вожди которой бежали на побережье вместе с семьями и последователями. Соорудив корабли или плоты из бальсового дерева, они поплыли от берега на закат солнца, пока не достигли плодородного маленького острова в Тихом океане, вдали от волнений и кровопролития Южной Америки. Здесь они воссоздали свои пирамиды, храмы и огромные статуи, оставшиеся в Наске. Вновь расцвели здесь литература и искусство, как и благотворное религиозное почитание предков. Многие годы обитатели острова Пасхи жили и работали в гармонии с окружающим их миром, и их новый дом воистину выглядел как «Пуп Мира».

Продолжение на стр. 2

Πρωτοσέλιδο εφημερίδος των Ρώσων Εθνικιστών που μας απέστειλαν.

Σκοπίων).

ΗΠΑ

Ασχημα τα νέα για τους οπαδούς του αντιρατσιστικού ροκ. Τα συγκροτήματα NAPALM DEATH και SICK OF IT ALL έκαναν μία αντιφασιστική συναυλία στο ALLENTOWN της PENSYLVANIA. Δεν υπολόγισαν όμως τις αντιδράσεις του κοινού το οποίο κατά 99% αποτελείτο από μέλη της Κου Κλουξ Κλαν, φυλετιστές και Εθνικοσοσιαλιστές οπαδούς της μουσικής HEAVY METAL. Ετσι όταν βγήκαν αρχικά στη σκηνή και τα δύο γκρούπ και άρχισαν το αντιφασιστικό κύρηγμα βρέθηκαν μπροστά σε δυσάρεστες εκπλήξεις. Ρόπαλα του μπέηζ μπωλ, πέτρες, τούβλα καθώς και δακρυγόνα εκσφεδονίστηκαν προς τη σκηνή διαλύωντας την συναυλία πριν καν αρχίσει.

Τα μέλη των δύο γκρούπ προκειμένου να σωθούν από την οργή του κοινού κλειδώθηκαν πίσω από τη σιδερένια πόρτα ενός δωματίου που βρισκόταν πιό πέρα και από το οποίο βγήκαν με την συνοδεία ισχυρής αστυνομικής δύναμης. Ο τραγουδιστής των NAPALM DEATH -ο οποίος σημειωτέον πριν λίγους μήνες κυνηγήθηκε στο Μπέρμπινγχαμ από Εθνικιστές που τον αναγνώρισαν- δήλωσε πως απορεί πως ζει ακόμα και πως δεν πρόκειται να ξαναπατήσει το πόδι του στο ALLENTOWN. Αυτό έλειπε άλλωστε...

Ζητούμε συγνώμη από τους αναγνώστες γιατί στην σελίδα 23 του προηγούμενου τεύχους, από λάθος που δεν οφείλεται σε εμάς είχαν παραλειφθεί ορισμένες γραμμές του κειμένου παρακάτω σας παραθέτουμε ολόκληρο το κείμενο της εν λόγω σελίδος αφού σας ζητήσουμε συγνώμη

να απαγορευθεί η δράση του ΡΚΚ στη γερμανική επικράτεια.Το μέτρο είναι αδύνατον να εφαρμοσθεί αφού οι Γερμανοί το μόνο που θα κάνουν είναι να ρωτούν τους Κούρδους εάν υποστηρίζουν τον εθνικοαπελευθερωτικό τους Αγώνα!Εάν οι αμερικανοί υποστηρίζουν τους Τούρκους είναι πολύ φυσιολογικό οι Γερμανοί να υποστηρίζουν τους αντιπάλους τους!

Οσον αφορά τις αναγνωρίσεις του εκτρώματος των Σκοπίων από το Βέλγιο και τη Γαλλία-από δύο πρωτοπαλήκαρα των γερμανών-θα παρατηρήσουμε τα εξής:

α) Αναγνωρίσεις δεν έγιναν από αμερικανόφιλα Ευρωπαϊκά κράτη όπως η Μεγάλη Βρετανία - άρα έως την στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές οι ΗΠΑ δεν έχουν αποφασίσει πότε θα "κάψουν" το ελληνικό "χαρτί".Και

β)Η πρόθεση της Γερμανίας να κλείσει δια των εκπροσώπων της το "πρόβλημα" στα Σκόπια το συντομότερο,ερμηνεύεται ως αγωνία να "σταθεροποιήσει" την περιοχή ώστε να μην δικαιολογείται η παραπέρα ενίσχυση των αμερικανικών δυνάμεων στα Σκόπια.

3.ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

Είναι πραγματικά δύσκολο να προβλεφθούν οι εξελίξεις στην ευρύτερη γεωπολιτική ενότητα στην οποία ανήκει η Ελλάδα. Ωστόσο θα πρέπει να σημειωθεί πως αν και τα σιωνιστικά σχέδια (βλέπε σχέδιο "Φαιδώρα") προβλέπουν τον διαμελισμό της Ελλάδος από την άλλη πλευρά υπάρχουν και τα διεθνή ερείσματα με τα οποία μπορούμε να συμμαχήσουμε για να ανατρέψουμε τις βορβορώδεις επιδιώξεις τους.

Πληροφορούμε τους αναγνώστες μας ότι το επόμενο τεύχος του περιοδικού "Χρυσή Αυγή" θα κυκλοφορήσει αρχές Φεβρουαρίου 1994.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

- Εάν Πίστη σου είναι ότι το πολιτικό κατεστημένο είναι ανίκανο, ανήθικο και διεφθαρμένο.
- Εάν και εσύ με θλίψη παρατηρείς ότι τα εθνικά μας θέματα βρίσκονται σε ένα επικίνδυνο τέλμα, το ζήτημα της Ελληνικής Κύπρου οδηγείται σε μια προδοτική λύση, η Βόρειος Ήπειρος έχει στην ουσία εγκαταλειφθεί ενώ στη Θράκη και στη Μακεδονία δείχνουμε μια σκανδαλώδη ανοχή.
- Εάν και εσύ βλέπεις ξεκάθαρα ότι χωρίς καμμία σοβαρή κρατική αντίσταση έχει αφεθεί η νεολαία να σαπίζει στα ναρκωτικά, στην ανεμελιά και την αδιαφορία.
- Εάν και εσύ έχεις διαπιστώσει ότι η παιδεία που προσφέρεται σήμερα στους νέους δεν έχει κανένα εθνικό και κοινωνικό προσανατολισμό.
- Εάν επιπλέον βλέπεις και εσύ ότι το πρότυπο ζωής που προσφέρεται στη νέα γενιά σήμερα είναι το φτηνό και χυδαίο πρότυπο του αμερικάνικου τρόπου ζωής.
- Εάν και εσύ πιστεύεις ότι η περίφημη Ε.Ο.Κ. δεν έχει καμμία σχέση με την Ευρωπαϊκή Ιδέα, αλλά αντίθετα θα μας οδηγήσει σε εθνικό μαρασμό.
- Εάν θέλεις να πολεμήσεις την διεφθαρμένη πλουτοκρατία που ξεπουλά την Πατρίδα μας και καταπιέζει τον λαό.
- Εάν θέλεις να πολεμήσεις τον αντιανθρώπινο και υποκριτικό ψευτοσοσιαλισμό των μπολσεβίκων και της σοσιαλδημοκρατίας.
- Εάν και εσύ γνωρίζεις ότι ο διεθνής σιωνισμός είναι η δυστυχία μας.
- Εάν και εσύ θέλεις να σταματήσει να είναι η Πατρίδα μας το καταφύγιο νέγρων, Τούρκων, Πακιστανών και άλλων, που η παρουσία τους εδώ οδηγεί τους Έλληνες σε ανεργία, εάν θέλεις πραγματικά η Ελλάδα να ανήκει στους Έλληνες.

ΤΟΤΕ ΕΧΕΙΣ ΔΕΚΑ ΣΟΒΑΡΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΘΕΙΣ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

 ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΥΡΩΠΗ

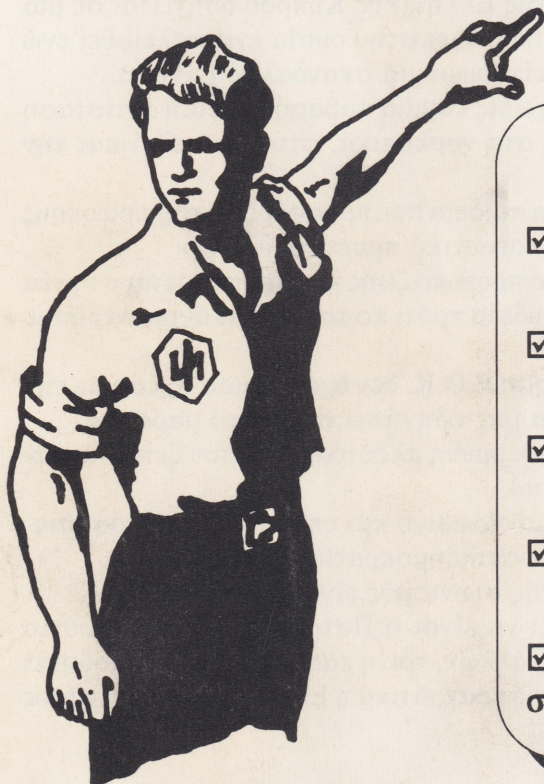
 ΓΙΑ ΕΝΑ ΝΕΟ ΚΡΑΤΟΣ ΗΘΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟ, ΑΛΗΘΙΝΑ ΕΘΝΙΚΟ, ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ

 ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΝΕΟ ΤΡΟΠΟ ΖΩΗΣ ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ»

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΛΑΪΚΗ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Μια εφημερίδα

- ☑ Για την Πατρίδα και το Λαό
- ☑ Για την Κοινωνική Δικαιοσύνη
- ☑ Για τον Στρατό και τη Νεολαία
- ☑ Για έναν Ελληνικό Τρόπο Ζωής
- ☑ Για μια μεγάλη Ελλάδα σε μια Ελεύθερη Ευρώπη

✓ Κυκλοφορεί κάθε εβδομάδα.

✓ Ζητήστε την από το περίπτερο της περιοχής σας.